

has a genius for exaggeration. He spoke of the Travancore map. It is a map prepared by the Survey Department. I should be grateful if Mr. Piraviperumal Pillai could give us one instance of serious error or inaccuracy.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I know from the Director whether he has not received memorial from any private individual containing the inaccuracies in the map?

Mr. C. V. Chandrasekharan : No, Sir. I shall be very thankful to the honourable member if he can give me a list.

Mr. S. Piraviperumal Pillai : May I know what the geographical text-book says ; whether there is a difference between the Arabian Sea and the Arabic Ocean ?

Mr. C. V. Chandrasekharan : This is a case of logomachy.

Mr. S. Piraviperumal Pillai : What does Mr. C R Krishna Pillai's geography say?

Mr. C. V. Chandrasekharan : It is stated in Mr. Attukal Neelakanta Pillai's ..

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I know, Sir, whether this Nilakanta Pillai is a poet or literary man?

Mr. C. V. Chandrasekharan : Anyhow, I know some Tamil and ' kadal ' is a Tamil word and ' Samudram ' is a Sanskrit one.

Chairman : The time allotted for the demand has expired. I put Demand IV—Education for Rs. 48,31,112 to the vote of the House.

The motion was carried.

The grant was made.

DEMAND V—LAND REVENUE.

Mr. K. George : Sir, I rise to move for a grant of Rs. 9,40,944 under Demand V—Land Revenue.

Mr. J. John Kattakayam : സർ, ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ കാണുന്നതായ പലവിധത്തിലുള്ള അഴിമതികളെയും അനീതികളെയും കുണ്ടുപിടിച്ചു പരിഹരിച്ചു ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനെ ശരിയായി നയിക്കുന്നതിനു ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയമിക്കണമെന്നാണ് എനിക്കാഗ്രഹമായി പറയുവാനുള്ളത്. ഭൂനികുതിയെ സംബന്ധിച്ച പല അനുകൂലങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഈ പ്രാവശ്യം ഇതിൽ കമ്മീഷണർ അനുകൂലിച്ചു എന്നാണു കാണുന്നത്.

Chairman : You have just two minutes before you.

278 THE TRAVANCORE SRI CHITRA STATE COUNCIL. [11TH AUGUST 1936

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: I understand that Mr. Kattakayam has sent up a motion.

The Council adjourned for lunch at 1 p. m. and re-assembled at 2 p. m. with Mr. M. N. Paramesvaran Pillai, one of the Panel of Chairmen, in the Chair.

Mr. J. John Kattakayam: രാജ്യത്തെ ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും കർഷകരാണ്. ക്ഷാമം അതികഠിനമായും ദയനീയമായും ജനങ്ങളെ പീഡിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് അവർ യാതൊരു ആനുകൂല്യം ചെയ്തുകൊടുക്കാതിരിക്കുന്നത് വളരെ കഷ്ടമാണ്. സർക്കാർ ഗസറ്റിന്റെ വലിപ്പംതന്നെ നാർക്കനാർ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. ഈ വലിപ്പത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നത് ലാൻഡ് റവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് ഒന്നാണ്. കരക്കടിശിഖക്കു ലേലത്തിൽ വിൽക്കുന്ന വസ്തുക്കളുടെ പട്ടികകൊണ്ട് ഗസറ്റിന്റെ വശങ്ങൾ പ്രായേണ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒരൊറ്റച്ചുരുത്തിന്റെ കടിശിഖക്കുപോലും കർഷകന്മാരുടെ വസ്തുക്കൾ ലേലത്തിൽ വിറ്റുപോകുന്നു കൃഷിവാർപ്പ്, വ്യവസായവായ്പ, സർക്കാർ ഭൂസ്വത്തു ജാമ്ബാങ്കുവായ്പ, പരസ്പരസഹായസംഘവായ്പ മുതലായി ഗവണ്മെന്റിന്റേക്കു ചെല്ലുപാനുള്ള ഇനങ്ങളുടെ ജനങ്ങളുടെ കഴിവും സൗകര്യവും നോക്കി പിരിച്ചെടുക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ഒരു സാവകാശം നൽകേണ്ട ചുമതല, ഈ അവസരത്തിൽ, ഗവണ്മെന്റിനില്ലയൊ എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ജനങ്ങളിൽനിന്നും തെക്കിപ്പിഴിഞ്ഞെടുക്കുന്ന പണം എവിടെ ചിലവാകുന്നു എന്നു നോക്കുമ്പോഴാണ് ആരുമെന്നെത്തു കൈവച്ചുപോകുന്നത്. പട്ടണങ്ങളിൽ ഇവരുടെതന്നെ പണം വലിയ മാസപ്പടിയാനി ശമ്പളം വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ടു രമ്യഹമ്യങ്ങളിൽ നല്ല പങ്കായുടെ കാര്യം ഏറ്റെടുക്കേണ്ട സുഖലാലുപന്മാരായി കഴിയുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സുഖസൗകര്യാഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി പട്ടണത്തിൽതന്നെ ചിലവാക്കുന്നു. അവാർ അവിടെ ഇരുന്നു സുഖിച്ചുകൊള്ളട്ടെ; എനിക്കു വരോധമില്ല; പക്ഷെ, വല്ലപ്പോഴെങ്കിലും ഈ പാവപ്പെട്ട കർഷകജനങ്ങളുടെമേൽ അമ്പരയുടെ ഭൂട്ടി പതിയണമെന്നുമാത്രമെ ഞാൻ പറയുന്നുള്ളൂ.

ഗ്രാമീണരുടെ സ്ഥിതികളെപ്പറ്റി ഇപ്പോഴത്തെ ലാൻഡ് റവന്യൂ കമ്മീഷണർ നല്ലപോലെ അറിയുവാൻ കഴിയും; എങ്കിലും, തന്റെ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനെ പോഷിപ്പിക്കണമെന്നും അതിന്റെ ഭരണം ശ്രേയസ്കരമാക്കണമെന്നും ഉള്ള വിചാരിക്കൊണ്ടായിരിക്കാം റവന്യൂവിൽ ഒരൊറ്റ വൈ പോലും കുറക്കുവാൻ അദ്ദേഹം സമ്മതിക്കാത്തത്, കരം

ഇളവുചെയ്യുകൊടുത്താലും ഇല്ലെങ്കിലും, മന്ത്രി ലക്ഷം രൂപാ ദേവസ്വത്തിലേക്കു കൊടുക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, അതുകൂടി കൊടുത്തുകഴിഞ്ഞാൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടുചിലവുകൾക്കുള്ള തുകപോലും ലഭിക്കുകയില്ലെന്നും ഗവണ്മെണ്ടിനു ലഭിക്കുന്ന റവന്യൂ വളരെ തുച്ഛമായ ഒരു തുകയായിരിക്കും എന്നും, അതു ഗവണ്മെൻറിനെ വളരെ വിഷമിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നായിരിക്കും എന്നുമാറുമാണ് ഇതിനു ലാൻഡ് റവന്യൂ കമ്മീഷണർ പറയുന്ന മറുപടി. കരം ഇളവുചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു ദേവസ്വം താല്പര്യങ്ങളെ ഹനിക്കുമെന്നോ പ്രതിബന്ധമെന്നോ ഉള്ള യുക്തിക്കു സ്ഥാനമില്ല രാജ്യാഭിവൃദ്ധിക്ക് ഉതകുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഒന്നുതന്നെ നടക്കുന്നില്ല. ഈ തത്ത്വം ഈ രാജ്യത്തെ ഹൈന്ദവർപ്പോലും സമമതിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ദേവസ്വത്തിലേക്കു കൊടുക്കുവാനുള്ള തുക കുറെ കുറച്ചിരുന്നാലും തരക്കേടില്ല. കരം ഇളവുചെയ്യുകൊടുക്കുകയാണു അത്യന്താപേക്ഷിതമായിട്ടുള്ളത്. പഴയകാലങ്ങളിൽ കരംകുറയും പുരകുറയും കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ കിടക്കുപ്പൊറ്റി ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോഴാകട്ടെ ഒരു കെട്ടുപ്പാടം മാത്രമുള്ള ആളിനു ഒരിക്കലും സൈപരം കൊടുക്കാത്ത നടപടികളാണു തന്നെ ഹരിജനന്മാരും പ്രവർത്തിക്കുന്നവരും മറ്റും കൈകൂടി ചെയ്യുന്നത്. അതേ അവസരത്തിൽത്തന്നെ മൻസ്ൻ സർക്കാർ രൂപവരെ പലയിനത്തിൽ ആദായമുള്ള ഒരുവനു ഇവിടെ വളരെ സൈപരമായി ജീവിക്കുകയും ചെയ്യാം. ഒരൊറ്റ പൈപോലും അവന്റെ പക്കൽനിന്നും കരംവസൂലാക്കാൻ ഗവണ്മെണ്ടു വരികയില്ല. അവനു കൊടുക്കുകയും വേണ്ടാ. ഒരു സെൻറു സ്ഥലത്തു ഒരു ചെറിയ കുടിലും കെട്ടി താമസിക്കുന്ന ഒരു സാധുവിന്റെ പിള്ളച്ചട്ടികൾപ്പോലും ജപ്തിചെയ്തു കരം ഈടാക്കുവാൻ ഗവണ്മെണ്ടു മടിക്കുന്നില്ല; അവന്റെ ആദായസാധനം പോലും ഗവണ്മെണ്ടു കണ്ടുകെട്ടുന്നു. ഇതിനെ ഏങ്ങിനെ നീതീകരിക്കുവാൻ കഴിയും? ആരാണു ഗവണ്മെൻറിന്റെ ഇപ്രകാരമുള്ള മനസ്ഥിതിയെ അവഹേളിക്കാത്തത്? അതിനാൽ പകുതിക്കരമെങ്കിലും ഇളവു ചെയ്യുകൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ സജീവമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുവാൻ ഗവണ്മെണ്ടു ഒട്ടേറെന്നു അമാന്തിക്കരുതെന്നു ഞാൻ ഗവണ്മെൻറിനെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കരംകൊടുക്കുന്ന ആളുകൾതന്നെ വളരെ കുറവാണെന്നാണു ലാൻഡ് റവന്യൂ കമ്മീഷണർ പറയുന്നത്. അതെങ്ങിനെയുചിരിക്കട്ടെ, ഒരു കിട്ടുപ്പാടമുള്ളവൻ കരം കൊടുക്കുന്നതെന്നും മൻസ്ൻ രൂപവരെ ആദായംകിട്ടുന്നവൻ കരം കൊടുക്കണമെന്നും വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരിക്കുന്നതിലാ

[Mr. J. John Kattakayam.]

ഞ ഞാൻ ആക്ഷേപം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത്. ആ സ്കൂളായും ഉടനെ പരിഹരിക്കേണ്ടതാണ്.

ഈയിടെ ഒരു കഷ്ടകാശപാസഞ്ചിപ്പ അസംബ്ളിയിൽ കൊണ്ടു വരികയും അതിന്റെ രണ്ടാംവായന നടത്തുകയും ചെയ്തല്ലോ. സാമ്പത്തികാധിപതനംകൊണ്ട് ഈ നാട്ടിലെ കഷ്ടജനത വളരെ അധികമായിപ്പെട്ടുകയും അവരുടെ പണമിടപാടുകൾക്കു യാതൊരു നീക്കുപോക്കും ചെയ്യുവാനുള്ള കഴിവില്ലാതെ വരികയും ചെയ്തതിനാൽ അതിന്റെ പരിഹാരത്തിനും ആശപാസത്തിനുമായി എന്തെങ്കിലും നടപടികൾ ഗവണ്മെന്റു നടത്തേണ്ടതാണെന്നു ജനങ്ങൾ മുറവിളിക്കൂട്ടി. ഈ ബില്ലു അവതരിപ്പിക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റിനെ പ്രേരിപ്പിച്ച സംഗതിതന്നെ അതാണ്. കർഷകലക്ഷങ്ങളുടെ സങ്കടനിവാരണാർത്ഥം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഗവണ്മെണ്ടു് ആദ്യമായി ഒരു കമ്മറ്റിയെ നിയമിച്ചു; ജനങ്ങളുടെ കടത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരങ്ങൾക്കായി ചില ലിസ്റ്റുകളും തയ്യാറാക്കി. ഇതെല്ലാം കണ്ടപ്പോൾ തങ്ങളുടെ കടമെല്ലാം ഗവണ്മെണ്ടുവീട്ടിത്തരുമെന്നു അവർ ആശിച്ചു. പോരെങ്കിൽ ഈ ലിസ്റ്റുകൾകൊണ്ടു ഓരോരുത്തരുടേയും കടത്തിന്റെ തുക എന്താണെന്നറിയുവാൻ ചെന്ന പ്രവർത്തികാരന്മാരുംമറ്റും നിങ്ങളുടെ കടമെല്ലാം ഇപ്പോൾ വീട്ടിത്തരാം എന്നൊക്കെ അവരോടു പറഞ്ഞു അവരെ കബളിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിലെ ചില വിവരമില്ലാത്ത ആളുകൾ ഇതിലേക്കായി നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള നീളൻ കാളങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഫാറങ്ങൾ പൂരിപ്പിക്കുവാൻ പ്രവർത്തികാരുടെ അടുക്കലേക്കു പോകുന്നതു കണ്ടു. ഈ ഫാറങ്ങൾ നിങ്ങൾതന്നെ പൂരിപ്പിച്ചാൽ മതിയെന്നു ഞാൻ തന്നെ അവരോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പ്രവർത്തികാരന്മാർ ഫാറങ്ങൾ പൂരിപ്പിച്ചയക്കുന്നതായാൽ കടം എത്രയും എളുപ്പത്തിൽ വീട്ടാനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ അവർതന്നെ ചെയ്യുന്നതാണെന്നുപറഞ്ഞു നേരെപകുതി ജീവനക്കാരുടെ അടുക്കലേക്കു പോയവരും ആ കൂട്ടത്തിലുണ്ട്. പകുതി ജീവനക്കാർ ഈ രാജ്യത്തു ഇതു സംബന്ധിച്ചു സമ്പാദിച്ച പണത്തിനു സീമയുണ്ടായിരുന്നിട്ടു്.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai: മെമ്പർമാരുടെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ ഉള്ളവർതന്നെയാണോ മെമ്പർ വിശ്വസിക്കാതെ ഇരുന്നത്?

Mr. J. John Kattakayam: എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിലുള്ളവരും രാജ്യത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലുള്ളവരും ഏറ്റക്കുറവുതന്നെ മിരട്ടിൽ അകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

അങ്ങിനെ ജനനിവാരണക്കമ്മിറ്റിയുടെ റിപ്പോർട്ട് പുറത്തുവന്നു. ഏതായാലും ഒരു കർഷകാശ്വാസബിൽ പിന്നീട് ഗവണ്മെന്റ് കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തു. ഉടനെ കററ പെൻഷ്യൻഡ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും, ചില ഉത്തമർണ്ണന്മാരും ചില ബാങ്കർമാരും ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും കൂടി ഗവണ്മെണ്ടിനെ സമീപിച്ചു. അതിനുശേഷം വാസ്തവത്തിൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ തല തിരിഞ്ഞുപോയി എന്നാണ് തോന്നുന്നത്. രാജകീയവിളംബരം എപ്പോൾ പിൻവലിച്ചുവോ, അപ്പോൾമുതൽ ഗവണ്മെണ്ടിനു കർഷകജനതയോടുള്ള ആനുകൂല്യം നശിച്ചു എന്നുവേണം വിചാരിക്കുവാൻ. ഗവണ്മെന്റിന്റെ അടുത്തു നിൽക്കുന്നത് ഈ പെൻഷ്യൻഡ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും മറ്റുമാണ്. അല്ലാതെ കർഷകരല്ല. വാസ്തവത്തിൽ കടംവീട്ടുന്നതിനു നിവൃത്തിയില്ലായെ ജനങ്ങൾ വളരെ വലയുന്നു. ഉത്തമർണ്ണന്മാരാണെങ്കിൽ, കർഷകരെ വിട്ടുനമില്ല. ഇതിനു ഒരു പരിഹാരം വരുത്തേണ്ടതു് വളരെ അത്യാവശ്യമാണ്. അതുകൊണ്ടു ഈ ബിൽ നൂറാം വായനക്കായി കൊണ്ടുവരുന്നതിനു ഗവണ്മെണ്ടിനു ഇതുവരെ സാധിക്കാത്തതിൽ വളരെ മനസ്സാപപ്പെടുന്നു.

Mr. M. P. Madhavan Pillai : ഇപ്പോൾ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന ബിൽ പാസാക്കുന്നതുകൊണ്ടു കർഷകന്മാർക്കു എന്തെങ്കിലും ആശ്വാസം ലഭിക്കുമെന്നു മെമ്പർ വാചാരിക്കുന്നുണ്ടോ?

Mr. J. John Kattakayam : വലിയ ആശ്വാസമെന്നും കിട്ടുകയില്ലെങ്കിലും, മരിക്കാൻ കിടക്കുന്ന രോഗിക്കു തൽക്കാല ആശ്വാസത്തിനായി ഒരു വായുഗുളിക കൊടുക്കുന്നതുപോലെ ഉള്ള ഒരു പ്രയോഗമായിട്ടെങ്കിലും, ഈ ബില്ലിനെ കരുതാവുന്നതാണ്.

ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെന്റ് നടപ്പാക്കിയിരിക്കുന്ന നൂറാം വായനയായ ഭൂസ്വത്തു ജാമ്യബാങ്കുകൊണ്ടു കർഷകന്മാർക്കു പറയത്തക്ക യാതൊരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടാകുന്നില്ല. അവിടെനിന്നും ഒരു വായ്പ ലഭിക്കണമെങ്കിൽ തഹശീൽദാർമാർക്കും പ്രവൃത്തികാരന്മാർക്കും ഒക്കെ കൈശ്രമികൊടുത്തേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. പേഷ്കാരന്മാരും മറ്റും ഇതിലൊട്ടുംതന്നെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല. ഈ സ്ഥാപനത്തെ ജനങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ പ്രയോജനമുള്ളതാക്കിത്തീർക്കണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ധനാധ്യക്ഷന്മാർമാരുമേ സർക്കാർ സഹായ ഭൂസ്വത്തുജാമ്യബാങ്കിൽനിന്നും പണം ലഭിക്ക

[Mr. J. John Kattakayam.]

നുള്ള സാധുക്കൾക്കും ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ പ്രയോജനം ആസ്വദിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമാക്കണം.

കൈക്കൂലിയുടെ ഉപദ്രവം ഏറ്റവും സഹിക്കാവുന്നതെ ആയിട്ടുണ്ട്. ഏതു ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റേയും സ്ഥിതി ഇതുതന്നെയാണ്. എങ്കിലും ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലെ കാര്യം വളരെ ഭയങ്കരമാകുന്നു. കൃഷിവാസ്തവ പതുവൽ പതിവു, ആദായനികുതി ആദിയായ സംഗതികൾക്കുവേണ്ടി താലൂക്കുകളിലെ സമീപിക്കുന്നവർക്കുപോലും ഇതിന്റെ ഭയനീയചിത്രം ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല.

പേഷ്കാരന്മാർ താലൂക്കുകളിലുള്ള മറ്റും ശരിയായി പരിശോധിക്കുന്നില്ല. അവർ അവരുടെ ഹെഡ് ക്വാർട്ടർ ആഫീസിൽ തന്നെ ഇരിക്കുകയും താലൂക്കുകളിലെ പരിശോധിച്ചതായിട്ടും മറ്റും റിക്കാർഡുകൾ ചമച്ച്, അതിലേക്കുള്ള സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ വാങ്ങിക്കുന്നതായും അനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇൻസ്പെക്ടർ നടത്താനായി ഇന്നയിന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ വന്നു ക്യാമ്പ് ചെയ്യുമെന്നുള്ള സർട്ടിഫിക്കറ്റും അനുസരിച്ചു ആ സ്ഥലങ്ങളിൽ വെച്ചു കാണാമെന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടി പോകുന്നവർ പലപ്പോഴും നിരാശയോടുകൂടി മടങ്ങേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്, ആ സ്ഥലത്തുപോകാൻ വന്നിട്ടേയില്ല. ഇതിനെപ്പറ്റി താമശിൽദാരോടു വന്നോ എന്നു ചോദിച്ചാൽ വന്നിട്ടുപോയിയെന്നായിരിക്കും അദ്ദേഹം പറയുന്ന മറുപടി. ഇങ്ങനെയുള്ള സർട്ടിഫിക്കറ്റാണ് പരിശോധന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ നടത്തുന്നതെങ്കിൽ രാജ്യഭരണം എങ്ങനെയാണ് ഭംഗിയായിട്ടു നടക്കുന്നത്? തൊടുപുഴ താലൂക്കിൽ കാരിക്കോട്ടപകുതിയിൽ സർവ്വെ ടെന്ററുമതുനമ്പർ വസ്തുവിനെ സംബന്ധിച്ച റവന്യൂ നടപടി നടത്തിത്തുടങ്ങിയിട്ടു വളരെക്കാലങ്ങളായി. പേഷ്കാർ സ്ഥലം നോക്കി കേസവസാനിപ്പിക്കുവാൻ രീർച്ചപ്പെടുത്തി. ഇതുവരെ അവിടം ഒരു സന്ദർശിക്കുവാനുള്ള മനസ്സ് അദ്ദേഹത്തിനും അതിൽ പിന്നീട് വന്നിട്ടുള്ള അനേകം പേഷ്കാരന്മാർക്കും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച ഞാൻ ചില ചോദ്യങ്ങൾ ഈ കൗൺസിലിലേക്കു ചർച്ചചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിനുള്ള മറുപടി ഇതേവരെ കിട്ടിയിട്ടില്ല. ആ സ്ഥലത്തു ഞാൻ പോയിരുന്നു എന്നു ഒരുപക്ഷേ പേഷ്കാർ പറയുമായിരിക്കും. വാസ്തവത്തിൽ യാതൊരു പേഷ്കാറും ഈ സ്ഥലത്തിനു സമീപത്തുകൂടി പോയിട്ടില്ല. കാരിക്കോട്ടപകുതിയിൽ സർവ്വെ ടെന്ററുമതുനമ്പർ വസ്തു പതിനായിരത്തിൽ പരം ഏക്കറാണ്. ഈ സ്ഥലം മുഴുവൻ അന്യായീനത്തിലാണിരിക്കുന്നത്. പുറപ്പെട്ട കുടിപാർത്തും ഫലവൃക്ഷാദികൾ വെച്ചുപിടിപ്പിച്ചും അനേകം

വ്യാഴവട്ടക്കാലമായി ജനങ്ങൾ നിബിഡമായി അധിവസിച്ചുവരുന്നു. ചുരുങ്ങിയതു ഗവണ്മെണ്ടിനു കുറഞ്ഞ ഭൂനികുതിയായ ഏക്കറോന്നിനു മരൂപാവച്ചു കണക്കാക്കുന്നതായാൽതന്നെയും പന്തിരായിരം രൂപാ പ്രതി വർഷം ലഭിക്കുമായിരുന്നു. തടിവില്ക്കു ഇപ്പോൾ നശിപ്പിച്ചതിനാൽ നഷ്ടപ്പെട്ടു. തറവിലു ഇതിനുപുറമെ ഇഴടാകും. ഇങ്ങിനെയുള്ള കയ്യേറ്റങ്ങൾ രാജ്യത്തിലെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും ഏകദേശമുണ്ട്. ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു മേധാവിയുടെ പിടിപ്പുകേടുകാണുവരുന്ന നഷ്ടങ്ങൾക്കു ആരാണ്ത്തരവാദിത്വം ചെയ്യുന്നതെന്നു ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനോടു ചോദിച്ചുകാളതന്നെ.

ജമാബന്തി മുതലായ പരിശോധനകൾക്കായി പുറപ്പെടുന്ന ആൾക്കും സ്റ്റാഫിനും, ഉള്ള സർവ്വ സൗകര്യങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ട ചുമതല കീഴ് സിൽബന്ധികളുടേതാണ്. സർവ്വവിധ വിഭവങ്ങളോടുകൂടിയ സദ്യയും സർവാണിയും മറ്റു സുഖസൗകര്യാദികൾ ഇവയെല്ലാം താലൂക്കു ജീവനക്കാർക്കും പകുതി ജീവനക്കാർക്കും ഉണ്ടാക്കിക്കൊള്ളണം. ചില അവസരങ്ങളിൽ അടുത്തകാലംവരെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള മുണ്ടു മേടിക്കുവാനുള്ള കൈമടക്കം കൊടുത്തയക്കണം. സ്വപ്നശമ്പളക്കാരും താലൂക്കു ജീവനക്കാർക്കും മറ്റും കൂടി സാധു കർഷകരെ അന്യായമായി പിഡിപ്പിച്ചു ഈ വക ധനവും അതിലപ്പുറവും ചൂഷണം ചെയ്തുവരുന്നു.

(President's bell)

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Sir, I oppose the demand and support the motion for the omission of the demand. Sir, my proposal with reference to the working of the Land Revenue Department is for the appointment of a committee to go into the details of the working of the Land Revenue Department and to prepare a report on which immediate and all necessary action may be taken by the Government. I do not propose to criticise any particular individual or the Government or any officer or any branch of the department with reference to the state of affairs prevailing in the Land Revenue Department today. Before entering into the subject proper, I must also bring to the notice of the Land Revenue Commissioner one or two small but important points. The first point I press upon the Government is the necessity of extending the period of collection of tax for the current year up to the end of Kanni 1112. Sir, it is a very serious matter and the House is aware and the whole of Travancore is aware of the fact that for the last three years on account of continuous failure of crops the agriculturists were getting absolutely nothing. This is

[Mr. K. P. Nilakanta Pillai.]

the year in which they are going to enjoy a full crop and of course it need not be said that the land revenue is in arrears with reference to any actual cultivator for the last three years. The arrears could not have been collected completely and in the administration report of the department for 1110, the Land Revenue Commissioner also says that less collection than anticipated was due to the continued economic depression prevailing during the year. The agriculturists are going to have a full crop during this season of Karkatakam and Chingam. Every cultivator, as has been observed in the Debt Redemption Committee's Report, is very particular in clearing off his dues to the Government, but on account of inability he is not doing so. But on account of the coercive steps taken by the department every field about to be harvested is under attachment by the Land Revenue Department. You can more or less imagine the sad plight of the cultivator if that crop which he is going to have at the end of the third year is attached. Sir, the consequences of such a procedure are known to all of us including the Land Revenue Commissioner. It is a common occurrence, Sir, that a paddy field which may produce 50 paras of paddy is attached for arrears of land revenue of Rs. 4 or Rs. 4 and the harvest will be conducted by the revenue authorities. By this action the Government get three or four rupees but the actual cultivator loses 50 paras of paddy worth Rs. 25. I do not want to further expatiate this trouble. Every one is convinced that after attachment the cultivator will not get anything. He will get absolutely nothing. The department will get only its dues from that particular field. Therefore I press upon the attention of Government the necessity for extending the period of tax collection till Kanni 1112 and the cultivators be given a chance of paying the arrears till that time. Sir, the cultivators are honest fellows and I am sure that so far as Travancore is concerned, if the harvest is conducted by them, they will pay and clear off a major portion of the arrears including current revenue.

Sir, sometime back I brought to the notice of the then Land Revenue Commissioner and the Government that in the Nedumangad taluk private people are prohibited entry upon lands said to have been earmarked for depressed classes. The fuel reserves, the fodder reserves, and the timber coupes which have been set apart for the depressed classes have been occupied and improved upon by landless people belonging to all classes. All these people who have occupied are landless people and they have made very valuable improvements on those lands amounting to hundreds and thousands of rupees. I know, Sir, that there was a

Government order of 1096 which prohibited entry into these lands, espicially such of them as were earmarked for the depressed classes. But, Sir although the lands had been so ear marked so early as 1096, no further action was taken. The depressed classes did not apply for the lands or the Land Revenue Department did not do anything in this matter; somehow, the fact remains that nothing was done since 1096. Naturally, the landless classes of the various communities, finding that land was available, occupied these lands. And, during the course of these years they have effected very valuable and permanent improvements. Now, Sir, the Land Revenue Department, after realising prohibitory assessment and other dues from these poor people, are cruelly and mercilessly evicting these people without any consideration for the very valuable improvements that they have made on these lands. Sir, I am going to make a very modest proposal to Government, so that justice may be done to these poor people. I request Government to issue an order that in no case where the improvement is five years (or more) old, should the occupier be evicted, and that in such cases, the land must be registered in favour of the occupier.

Mr. M. Govindan : When were these lands earmarked for the depressed classes ?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : Sir, I am now speaking of the general question of encroachments, and I speak not only of the lands reserved for the depressed classes, but also of other reserved lands, such as fuel and fodder reserves.

Mr. M. Govindan : Sir, my friend admits that he also included the lands earmarked for the depressed classes. I am asking when those lands were reserved for the depressed classes ?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : I have already said, Sir, that they were reserved in 1096.

Mr. M. Govindan : Therefore, Sir, it is 15 years since these lands were reserved. And my friend now suggests that people whose improvements are more than 5 years old, should be given the registry of those lands and should not be evicted. Does he really hope that if that is done, any portion of these lands will now be available for the depressed classes ?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : But, Sir, beyond the reservation of these lands, nothing seems to have been done by the Land Revenue Department, by the Protector of Depressed Classes or even by the depressed class people themselves, to get these lands registered in favour of the depressed classes. Naturally, Sir, these lands were occupied, in the course of these 15 years, by the landless people belonging to the various communities. It is only fair, Sir,

[Mr. K. P. Nilakanta Pillai.]

that people who have effected permanent improvements on these lands, which were lying vacant without any benefit to anybody, are enabled to get these lands registered in their favour, especially in cases where the improvements are five years or more old.

Coming to my main point, I would suggest to Government that a committee be appointed to enquire into the details of the working of this department. The reports of the department for succeeding years, and the Government orders thereon, show clearly that there is lack of uniformity in action and lack of continuity of policy. If in one year the department does not succeed in collecting all the revenue due, to the very last pie, the Government turn round and say that the department should be more vigilant in the matter; and the department naturally resorts to all kinds of coercive steps in the succeeding year.

Sir, this morning, in answer to a question put by Mr. Arumukham Pillai, we were able to elicit the following painful facts about Nanjinad. It was admitted that one acre of paddy land in Nanjinad produces about $6\frac{1}{2}$ *Kottas* of paddy, worth Rs. 32, once in six months, so that the total yield per acre per annum comes to Rs. 64. The cost of cultivation per annum per acre of paddy land, as it has been calculated by the Economic Depression Enquiry Committee, amounts to Rs. 84. And, the average tax per acre is Rs. 17. Therefore, Sir, while the total yield in an acre of paddy land is only Rs. 64 in a year, the cost of cultivation and the tax on one acre amount to Rs. 101. Sir, how does the Government or Land Revenue Department expect the cultivator to carry on cultivation? Is it not very cruel, is it not atrocious on the part of the Government, to realise from the poor farmer Rs. 40 more, than all that he has been able to get from his land? Sir, have the authorities of the Land Revenue Department looked into this atrocious state of affairs. All these years, they have not moved an inch beyond where they were. This is one of the main reasons why I press for the appointment of a committee to go into everything connected with the land Land Revenue Department as a whole. It is admitted by everybody that the cultivator does not have any margin of profit. The Economic Depression Enquiry Committee, the Debt Redemption Committee, and every other committee has found that out. Still the department has not taken any action to remedy the defect. Sir, it is impossible to justify the attitude of the Government in this respect. As was observed by Roosevelt, President of the United States, one can understand mistakes that Proceed from a warm heart and that proceeds from cold hearted villainy. The two are entirely different, and have to be weighed in different scales. In spite of repeated representations by the representatives of the people, nothing has been done by the Government on this

very important matter. Sir, the defect lies in the system of land tenure in the country. That has to be thoroughly overhauled. Secondly, the holdings are all very small in extent and scattered here and there, so that economic cultivation is not possible at all. We have therefore to introduce a kind of corporate system of cultivation so that large extent of lands could be cultivated together and the cost of cultivation reduced to its minimum. The cultivator has to be taught economic ways of husbandry, cattlebreeding, cultivation and all that. He should be enabled to carry on profitable cultivation. (*President's bell.*)

Mr. V. S. Arumukham Pillai: Sir, I take this opportunity to draw the pointed attention of the Government to the extraordinary and grave situation in Nanjinad, that has arisen out of the injustice done to the people, by the Government order dated 23rd May 1936, denying to the people full remission for lands left fallow during the Kanni crop of the year 1111, and denying to them even the special remission of 18 $\frac{3}{4}$ per cent. granted to other lands. Sir, as I have repeatedly said before this House, taxation in Nanjinad is opposed to the correct and fundamental principles of taxation. Sir, the fundamental and the correct principle is that the Government should take a portion of the gross produce for their normal expenses. In Nanjinad, sir, the Government take from the people, not a portion, but the whole of the produce, and in many cases even something more from the cultivator. As I pointed out during the general discussion of the budget, the tax per acre, in Nanjinad, goes up to Rs. 35 per acre, and even more with regard to certain lands.

Mr. K. George: May I know how the member makes that out?

Mr. V. S. Arumukham Pillai: In the case of *Sripandaravagai* lands it works out to Rs. 52 per acre; but I do not propose to deal with those lands now.

Sir, it is not even this heavy taxation that is so oppressive and painful as the inequality in the assessment even among the subjects of His Highness the Maha Raja of Travancore. As was observed by Dewan Rama Aiyangar, the rate of assessment in North Travancore, generally, is moderate, whereas, in the South, it is onerous and burdensome. It is not so much this inequality that is most painful as the insult, levelled against the cultivator of Nanjinad, in the mode of realisation of this heavy tax. Based on a wrong calculation, due to a mistake committed by the Government in the past, in the matter of adjusting the *para* measurement in terms of Nanjinad *Kotta* and *marakal* for the purpose of commutation the Government are realising much more from the Nanjinad ryot than

[Mr. V. S. Arumukham Pillai.]

what is legitimately due to them. Government have been, during all these years, realising from the poor tax-payer nearly one-fifth more than what is really due to them ; and this has been going on for the last two hundred years and more. This has greatly retarded the progress and growth of the people of Nanjinad and has reduced them to complete economic slavery.

Sir, while the people were groaning under this kind of oppressive taxation, and discontented at the cruel and indifferent attitude of the Government towards them, the people of Nanjinad fell a victim to God's curse in the year 1110. That year was a period of extreme drought, unheard of in the last sixty or seventy years. During that year, the Kodayar Project, which expert Engineers believed to be an absolute insurance against drought, failed completely. Sir, huge sums of the tax-payers' money have been sunk under this Project owing to blunders committed by the Engineers responsible. Sir, not only was the tax-payers' money thus sunk on this Project, but the poor rate-payers of Nanjinad were also being fleeced all these years by heavy extra tax on account of this Project. Sir, I have interpellated Government six or seven times about the accounts of the Kodayar Project ; but somehow, the answer is not forthcoming. After I get the answer, I intend moving a special resolution with regard to this matter. I shall therefore leave it alone now.

Sir, on account of the failure of the Kodayar Project, the people who raised the Kumbham crop of 1110 lost heavily. The crop was a complete failure. The Land Revenue Commissioner very sympathetically visited the affected areas ; and I accompanied him. I now remember the sympathetic words spoken by him. He expressed thus. "Of course, we will grant them *Karivu* remission. But, what will the people do for their food ?" Sir, this was what the Land Revenue Commissioner expressed. We are very thankful to the Government for the *karivu* remission which they kindly granted us in 1110. But my submission now is that that cannot be adequate compensation for the loss sustained by the people.

Again, for Kanni 1111, crop could not be raised on account of drought. There was very little water in the Kodayar Reservoir, and the Government themselves, in their Press Communique dated 28th May 1935, sounded a note of warning to the people that the water in the Kodayar Project was too inadequate and that therefore, no crop should be raised, on even a great portion of the *ayacut* lands, depending on the Kodayar water. There was only 3 feet of water in the reservoir so that even the *ayacut* lands could not be fed.

Of course, a major portion of lands had to be left fallow. It was impossible for the ryot to cultivate these lands. We legitimately hoped that we would not have to pay any tax on these lands which, even as warned by the Government, had to be left fallow. In these circumstances, the Government order dated 23rd May 1936 came as a rude shock to us. The other day, when the adjournment motion was moved, the Chief Secretary said that there was no such order. I beg to submit he is not quite correct. Sir, we waited on deputation for revising the order. Perhaps that matter is still under the consideration of the Government.

Anyhow, the order dated the 23rd May 1936 is one of the most unfortunate orders ever passed by the Government. I submit it is most unfair and inequitable. Unless this order is revised, unless it is cancelled, I may tell you, Sir, that it will be a stain on the reputation of this Government. Sir, justice and fair play ought to be the guiding factors in reconstructing men's relations in all fields, social, political and economic ; and the State should exist for man.

Rao Bahadur Dr. N. Kunjan Pillai : May I know from the member how the ryots will be benefited if the order is cancelled?

Mr. V. S. Arumukham Pillai : The ryots will be benefited if the order is revised and full remission is granted for land-lying fallow during the Kanni crop of 1111.

Mr. S. Piraviperumal Pillai : Sir, the policy followed by the Land Revenue Department in the matter of collecting revenue reminds me of the old Tamil saying—“என் பெண்டாட்டி எவன்கூடப் போனாலும் வப்பைக்குப் பணம் ஐந்து”. What the department say is whether the ryot raises his crop or not, give us our share. They know definitely that the ryot is not able to pay and that there is the economic depression. In paragraph 3 of the review of the administration report of the department, it is said—

“The total amount of revenue remitted this year was Rs. 6,14,577 against Rs. 5,25,644 in the previous year.”

That shows that they have been remitting tax during 1109 and during 1110 and, if you look at the previous year's report you will find that Government were remitting tax for the previous year also. What does that indicate? Why do they remit? It is clear that the agriculturists are not able to pay. What is the remedy that has been given? They begin to collect the tax. You can see from paragraph 5 of the review that coercive action was taken in a larger number of cases in 1110 than 1109. What does it show? In 1109 they took coercive steps to a certain extent. But in 1110 they

[Mr. S. Piraviperumal Pillai.]

take coercive steps to a greater extent. Is that the remedy? Again, Sir, we find in paragraph 15—

“There was a failure of both the monsoons during the year and consequently there was general failure of crops in certain parts of the State, especially in South Travancore where shortage of water in the Pechipara Reservior seriously affected the cultivation.”

What did they do? They themselves know that there was shortage of water in the Pechipara Reservior and it seriously affected the paddy cultivation. They themselves say in another paragraph that under irrigation revenue they are collecting the revenue. That is why I said that they do not mind whether the agriculturist gets water for cultivation, whether he is able to raise a crop, whether he gets sufficient to pay the tax, but what they care for is their share. Is it fair, I ask? How long can they continue this policy? Is it not akin to the policy of killing the goose that lays the golden egg? Sir, if we want milk should we not feed the cow? What is the use of sucking all the milk and giving the cow nothing to eat? Therefore I say that the Land Revenue Department should find out ways and means to see that the agriculturist is able to pay. It is not that he is unwilling to pay, Sir. But he must get something so that he can pay. If you look at the channels you will find that here is no water.

Mr. V. S. Arumukham Pillai: Is the member aware that the channels are silted with sand?

Mr. S. Piraviperumal Pillai: Sand, grass and everything but not water. (*Laughter.*)

Therefore, what I submit is that the Government should in addition to their duty of collecting revenue find out ways and means to see that the agriculturist is able to pay.

With regard to markets, let us see what they say. A sum of rupees 87,749 was realised during the year 1110 by leasing out public markets against Rs. 82,020 in 1109. That is they got a higher revenue in 1110 than what they got in 1109. What did they do? This amount is specially meant to clean the market, to afford facilities for those who go to the market and give them all sorts of convenience. But what did they do with the amount so collected? A sum of Rs. 9,605 was spent on sundry improvements in 1109 against Rs. 13,039 in the previous year. Year by year the expenditure is becoming smaller and smaller while the revenue is mounting higher and higher.

Mr. K. Madhavan Pillai (*Trivandrum*): At the time when the Markets Regulation was passed did not the Dewan state that the idea of Government was to spend the amount for no purpose other than the improvement of the markets?

Mr. S. Piraviperumal Pillai: I am aware of that, Sir. I stressed that point even during the budget discussion of last year by reading the relevant portions of the Dewan's speech. Now, Sir, who are the people who go to the market? What are the commodities that they take there? The prices of agricultural produce have gone down very much. A jack which fetched one chuckram before now fetches only 4 cash. But the license fee remains the same.

Mr. K. George: Does the member refer to the public market or a private market?

Mr. S. Piraviperumal Pillai: Public market.

Mr. K. George: Is it not auctioned?

Mr. S. Piraviperumal Pillai: But the scheduled fee for a head-load, a hand-load or a cart-load remains the same. When these rates were first fixed the prices of commodities were higher. But now the value is less. But the license fee is the same. Government do not seem to think that the man who takes the article to the market has to pay out of what he will realise by the sale of that article. The attitude of Government is whatever be the value of the article, they must get their share. There again the proverb comes. Government must enquire into all these things. They must look into the amount that the man who gives the license fee will get. Therefore it is high time that the Government look to all these things to see that they collect their revenue from the proceeds of the sale which the man who gives the revenue is able to make. Sir, if I am not making any insinuation against the officers, look at their costly poplin ties and their safety pins. Turn this side and look at us. We are all starving. That is the condition, Sir. Therefore, I submit respectfully to the honourable House that it is high time that Government open their eyes, change their angle of vision and think that they exist for us and that we exist for them. Unless they think that we also live, things cannot get on any further. We have come to that crisis. I hope the Government will realise this.

Mr. K. Madhavan Pillai: Sir, I also rise to oppose the motion. It is with a view mostly to clear a doubt. In a statement made by Government in the Sri Mulam Assembly on the 8th Medam last in answer to a question put by Mr. T. P. Velayudhan Pillai, the Government said "that it was strongly felt that with the existing Proverthikars and Accountants no improvement in that direction will be possible. The only alternative in the opinion of Government is recruitment of these officers from a better class of men."

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: Improvement in what direction?

Mr. K. Madhavan Pillai: The question was whether some method could not be devised to prevent misappropriation of public funds by Proverthikars and Accountants. In reply to that question the answer I referred to was given. These people are proclaimed by Government to be swindlers and to be beyond correction and that the Government are not in a position to prevent misappropriation of public funds as long as the existing staff continued in service. My doubt is this—while such is the position of Government—how are they justified in demanding funds for keeping these sinners in office? Over three lakhs of rupees are needed to keep them in office. Are we not sinning against the tax-payer when we provide funds for this purpose. Suppose a few out of a flock of sheep stray into a neighbour's compound and destroy his cultivation, will the whole flock be sent to the butcher on the following morning or will steps be taken to improve efficiency of vigil and watch on the part of the shepherd. It is these Proverthikars who are entrusted with the duty of collecting tax. We are told that they walk away with the money collected. It will not be said that at the time of their recruitment those who showed distinct proclivities to swindle money were specially chosen. They were honest men at the time. It was only after their stay in the department for some time that they became swindlers. That shows how inefficient was the control and discipline exercised over these people by the Tahsildars. There is demand for over three lakhs of rupees to keep these Tahsildars in office. If Proverthikars swindle money the tax-payer is called on to pay the tax over again. I am not telling this Council stories. I am telling what happened in respect of my own self.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: Even if you have got the receipt?

Mr. K. Madhavan Pillai: I produced receipts for 1108. The presumption is that I had paid the tax for previous years. For one particular year previous to 1101 I had lost the receipt. Without giving me notice my property came for sale for the amount for which I had lost the receipt. Sir, I am reminded of some one in the Account Office insisting upon an officer who returned from leave and resumed charge of his duty to produce a certificate to show that he was alive on the previous month if his leave allowances are to be passed. The Proverthikars would not accept the tax for any year unless tax for previous years have been paid. Here is an instance where one is made to pay over again the tax that he had previously paid. Demand notices will be issued to somebody. The *pattadars*

might be running a tea shop at Aramboly or toiling in the tea estates in foreign countries. The man who paid tax in the previous year will get no information. That is how the Land Revenue Department is going on with the collection of taxes. So, my question is—are we justified in sanctioning funds for paying the Tahsildars and Proverthikars. The Proverthikars are declared by Government to be swindlers. Let Government deny it. 3 lakhs of rupees are required for their salaries. This Council if it has a sense of duty to itself ought to throw out this demand.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai : This Council ought to increase it in order to get a better class of men.

Mr. K. Madhavan Pillai : The Government say that until they have a better class of men they cannot weed out corruption. Then I ask why should these corrupt men be paid. Let Government come forward after six months and demand money for good men. Now your statement stands that they are swindlers, they are incorrigible, they are unreliable. Then how is this Council to give you the money? That is the question.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai : How does it happen that notices of sales do not go to the *Pattadars*?

Mr. K. Madhavan Pillai : I do not know where they go to. Men who have paid tax for several years previously do know nothing about them. That has been my experience. In regard to coercive processes I have to draw the attention of the House to this important and significant fact. We found ourselves driven to the necessity of importing paddy and rice to the value of four crores of rupees, last year. We have imported about eight crores of *paras* of paddy or its equivalent in rice. There are fifty lakhs of people in this country and we grow paddy on seven lakhs of acres of lands. A prisoner of full height and weight and in laborious occupation in the Central Prison gains weight on a ration of two and a half *nazhees* of rice per day. I have consulted many people on this subject and it is agreed that on an average a *nazhee* of rice per day per head will be sufficient for our population consisting of the baby born yesterday to the old man nearing the grave. This is supplemented by mountains of jack, mango and plantain fruits, by endless loads of sea, river, lake, and tank fish, by meals of different kinds of *Katchil*, *Chena Chemboo* and vegetables of all kinds. In spite of all that you have imported eight crores of *paras* of paddy last year. This is sufficient to feed more than 75 per cent. of our population. What does that show? That shows there was complete failure of paddy cultivation. In spite of that Government went on with their coercive processes. In respect of these coercive processes, there is clear illegality. Coercive processes can be applied only to

[Mr. K. Madhavan Pillai.]

property on which tax fell due. But what do we find? The property on which tax has not been in arrears is brought to sale as a first charge. This is an absolute irregularity. I can show hundreds of instances of such sales. Then what about Government's one chuckram circulars. The Government proceed to attach and sell property situated at Aramboly for realising arrears of tax due on land situated in Trivandrum. Is it legal?

Sir, we are passing through extremely difficult times. The Economic Depression Enquiry Committee lays down the principle to be adopted in the collection of land tax under such circumstances. The committee said that :

"It is a well recognised principle that in times of wide-spread economic distress like the present the utmost efforts of the State should be put forth to protect the ryot in the possession of the fields he tills. In the ultimate analysis the danger that threatens a vast population of small cultivators is that the present economic blizzard might sweep them out of the lands on which they lived and toiled. At the root of all agricultural enterprise in this country is an intimate bond between the cultivator and his land a feature rarely seen in other parts of India where there is no obvious link between the home of the individual cultivator and the fields he tills. The happiness, contentment and prosperity of a country like ours depend upon the happiness, contentment and prosperity of the agriculturists. Unless therefore imagination and sympathy in large measure take the place of the rigour of the ordinary coercive measures available to the State we are afraid it is easily possible to inflict permanent ruin upon large sections of people."

What does the Land Revenue Department do? The policy they adopt is embodied in one of its administration reports. It is said that the prevalence of cholera in several taluks and the failure of crops owing to scarcity of water were some of the factors which contributed to failure of *pattadurs* to pay their dues in time and the increase in the number of demand notices issued and in the number of distraint and attachment notices was due to the prompt steps taken for the realisation of arrears. A Division Peishkar found the people of South Travancore prostrate in the grip of cholera and that seems to have been an opportune moment to sell their property.

President's bell.

Mr. M. N. Narayana Menon : രാജ്യം മുഴുവനും സാമ്പത്തികാധിപത്യം കൊണ്ട് വളരെ വിഷമിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഗവണ്മെന്റിന്റെ രാജ്യഭരണിപ്പോർട്ടിന്റെ ഏതു ഭാഗം നോക്കിയാലും ഗവണ്മെന്റും ഈ സമ്മതിക്കുന്നതായിക്കാണ്. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലംവരെ കൃഷിക്ക് മറ്റു സകലജനങ്ങളുടെയും ഗവണ്മെന്റു വല വിധത്തിൽ സൗജ

ന്യങ്ങൾ ചെയ്തു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ കൊല്ലം ഈ സൗജന്യങ്ങൾ പ
ൻവലിക്കുന്നതിനു ഗവണ്മെന്റിനെ പ്രേരിപ്പിച്ച പാരണം എന്താണെ
ന്നു വിശദീകരിക്കാതെ ജനങ്ങളുടെ പക്കൽ ഉള്ള ജംഗമസാധനങ്ങളെ
പോലും കരത്തിനുവേണ്ടി പിടിച്ചു പരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഈ
ആണ്ടുവസാനിക്കുന്നതിനകം കരം മുഴുവനും പിരിച്ചെടുത്തുകൊള്ളണമെ
ന്ന് ഉഗ്രമായി ശാസിച്ചിരിക്കുന്ന വിധത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കാനാകാതെ മ
റ്റും ഓരോ വീടുതോറും നടന്ന ക്രമമായവിധത്തിൽ ജനങ്ങളെ ഉപദ്ര
വിക്കുന്നത് എത്ര സങ്കടകരമായിട്ടുള്ള കാര്യമാണെന്നു ഗവണ്മെന്ററിയു
ന്നില്ല. ഈ അവസരത്തിൽ എനിക്ക് അബിസീനിയയെപ്പറ്റിയാണു
ഓർമ്മവരുന്നത്. ഇററുലിയന്മാർ അബിസീനിയക്കാരെ എത്ര സ്നേഹ
ശ്രദ്ധയോടുകൂടിയാണോ ഉപദ്രവിക്കുന്നത്. അതു പോലെയാണ് നാ
ട്ടിൻപുറങ്ങളിലുള്ളവരെ പ്രവർത്തിക്കാനാകാതെ താമശീൽദാരന്മാരുംകൂടി
ഉപദ്രവിക്കുന്നത്. കരം പിരിഞ്ഞു കിട്ടാൻ വിചരിക്കുന്ന അവസര
ത്തിൽ അവർ പോലീസുകാരുടെ അകംപടിയോടുകൂടി വന്ന്, “കിണ്ണം
കിണ്ടി, കരണ്ടി, ചെമ്പുകലം, കോളാമ്പി, താമ്പാളം” എന്നിത്യാദി
സാമൂഹങ്ങൾ ജപ്തിചെയ്തു കൊണ്ടുപോകുന്ന കാര്യം കണ്ണുള്ളവർക്കു ക
രം ഭേദിക്കുന്ന ഒന്നാണെന്നാണ്. ഞാൻ ഒരു കവിയാണെന്നെങ്കിൽ
ഇതേപ്പറ്റി ഭംഗിയായി വർണ്ണിക്കുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ ര
ണ്ടുമാസം കൊല്ലങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് എന്തു സ്ഥിതിവ്യത്യാസം നാട്ടിൽ
വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. കരമിളവു സൗജന്യം പി
ൻവലിക്കത്തക്ക നിലയിൽ സാമ്പത്തികാധിപത്യത്തിൽനിന്നും നാട്ടു
ഇനിയും വിമുക്തമായിട്ടില്ല. കൊച്ചിയിൽ കരമിളവു ചെയ്തു കൊടു
ത്തില്ല എന്നു ഫൈനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി പറയുകയുണ്ടായി. രീതിവി
താകുറിനു മാത്രമേ കൊച്ചിയാണോ?

Mr. K. George: ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിൽ വല്ലയിടത്തും കരം ഇള
വു ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ?

Mr. M. N. Narayana Menon: പലയിടത്തും കരം ഇളവു
ചെയ്തു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

Mr. K. George: പുതിയ സെറ്റിൽമെന്റുപ്രകാരം കൂടുതൽ വ
ന്നിട്ടുള്ള തുക മാത്രമല്ലേ ഇളവു ചെയ്തു കൊടുത്തതു.

Mr. M. N. Narayana Menon: അല്ല, ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിൽ
പല ഡിസ്ട്രിക്റ്റുകളിലും കരം ഇളവു ചെയ്തു കൊടുത്തതായി എനിക്കു
റിയാം.

[Mr. M. N. Narayana Menon.]

നമ്മുടെ ദിവാൻജി ഒരു വയസ്സുനാണല്ലോ. ഇതു പോലെയുള്ള ഒരു വയസ്സുനാണ് ഭവനഗരിലെ ദിവാൻജിയായ സർ, പ്രഭാശങ്കർപ്പട്ടാണി. അവിടെ അദ്ദേഹം ജനങ്ങൾക്കു എന്തെല്ലാം ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നു. മറെറവിടയും ചെയ്യുന്നോ എന്ന് അവിടെ നോക്കുന്നില്ല. ഇക്കാര്യം നിങ്ങളെല്ലാവരും സമ്മതിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കു തന്ന പണം കൊടുത്തുവാങ്ങിക്കുന്ന ചോദ്യം ഉപ്ലക്തമായാണോ അതഭവിക്കുന്നതെന്ന് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു? ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായ നിങ്ങൾക്കു ഈ രാജ്യത്തിന്റെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി ശരിയായി അറിയാമെങ്കിലും അപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല.

ജനങ്ങൾക്കു എന്തു സഹായം ചെയ്യാനാണ് നിങ്ങൾ വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നത്? രൊഴ്ചക്കും സകല കരവും പിരിച്ചെടുത്തുകൊള്ളണമെന്നുള്ള തരത്തിൽ ഇതു കർശനമായ നടപടികൾ നടത്താൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായ നിങ്ങൾക്കു എങ്ങനെ മനസ്സുവന്നു എന്നാണ് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നത്?

Mr. M. Govindan: നിങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നതു ആരെ ആണ്?

Mr. M. N. Narayana Menon: ഞാൻ ഗവണ്മെൻറു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെപ്പറ്റിയാണ് പറയുന്നത്.

Mr. M. Govindan: I rise to a point of order.

Chairman: The honourable member refers to the official members.

Mr. M. Govindan: Is that the proper form of addressing? Is a member authorised to address other members except through the Chair?

Chairman: There is no objection in addressing the official members collectively.

Mr. M. N. Narayana Menon: അതിനെക്കാൾ നല്ലപദം ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ കാണിച്ചു തരാമെങ്കിൽ ഞാനതു സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളാം. മലയാളഭാഷയിൽ ഈ പദം എത്രയും ബഹുമാനപ്പെട്ടെന്നായിട്ടാണ് ഞാൻ ധരിച്ചിട്ടുള്ളത്. കരം പിരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെൻറിന്റെ നടപടികൾ എത്രമാത്രം കർശമാണെന്നുള്ളതിനുള്ള അടുത്ത ഗഡുക്കളിൽ പുറപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഗസറ്റിന്റെ വലിപ്പം മാത്രംനോക്കിയാൽ മതിയാകുന്നതാണ്. ഗസറ്റിന്റെ വലിപ്പം കണ്ടു ഗവണ്മെൻറിന്റെ തന്നെ മനസ്സു കടുങ്ങിയതുകൊണ്ടോ എന്തോ മുന്നേക്കറിൽ കർത്ത സ്ഥലങ്ങൾ വിൽക്കുന്നതിനു ഗസറ്റിൽ പരസ്യംചെയ്യണ്ടോ, എന്നുള്ള ഒരു വ്യവസ്ഥ കൊണ്ടുവന്നു. ജനങ്ങൾ അതു സമ്മതിച്ചില്ല, വീ

ണ്ടും പഴയ രീതിയിൽ ഏതു സ്ഥലമായാലും ഗസറ്റിൽ പരസ്യം ചെയ്തിനുശേഷം വേണം ലേലം ചെയ്യുവാൻ എന്നുള്ള വ്യവസ്ഥ വരണം. ഇപ്പോൾ ഗസറ്റിന്റെ വലിപ്പം അമിതമായി വർദ്ധിച്ചുവരികയാണ്. കിടക്ക ൨൦-ാം തീയതിയിലെ ഗസറ്റ് പരിശോധിച്ചാൽ കരക്കടി ശിഖക്കു (ലേലം ചെയ്യുവാൻ) പരസ്യപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ൫൮൩൨ വശങ്ങൾ ചെലവു ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു കാണുവാൻ കഴിയും. ഈ ആഴ്ചയിലും അടുത്ത ആഴ്ചയിലും വരുന്ന പരസ്യങ്ങളെക്കൂടി കണക്കാക്കുന്നപക്ഷം ഈ വശങ്ങളുടെ തുക ആറായിരത്തിൽ പരമായി വരുന്നതാണ്. രാജ്യത്തെ സ്ഥിതി നന്നാക്കണമെങ്കിൽ ജനങ്ങളുടെ സ്ഥിതി നന്നാകണം. തിരുവിതാംകൂറിലെ അവസ്ഥ ഇത്രയൊക്കെയായിട്ടും സമാധാനത്തോടു സംതുഷ്ടിയോടുകൂടി ജീവിക്കുന്ന ആളുകൾ ഇവിടെ ധാരാളമുണ്ട്.

Mr. Sayed M. Bava (Nominated) : “സംഗ്രഹം” എന്ന മെമ്പർ പറഞ്ഞത് ഏതർത്ഥത്തിലാണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്?

Mr. M. N. Narayana Menon : ഏതർത്ഥത്തിൽ മനസ്സിലാക്കിയാലും തരക്കടലില്ല. നാട്ടിൽ ഈ ക്ഷാമവും സാമ്പത്തികാധിപതയും വന്നതിനു ശേഷമാണ് കരം ഇളവു ചെയ്തു തരണമെന്നും മറ്റു സൗജന്യങ്ങൾ അനുവദിക്കണമെന്നും ജനങ്ങൾ മുറവിളികൂട്ടിത്തുടങ്ങിയത്. അതിനു മുമ്പ് അവർ യാതൊന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് ൨൫ ശതമാനമെങ്കിലും കരമിളവു ചെയ്തു കൊടുക്കുന്നതിൽ ഒരിക്കലും മടിച്ചുകൂടാത്തതാണ്. അതുപോലെ അടയ്ക്കാൻ ഉള്ള തവണകൾക്കു ചില സാവകാശങ്ങൾ നൽകേണ്ടതും ആവശ്യമാകുന്നു.

ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും കൃഷിവായ്പ കൊടുക്കുന്നുണ്ട്, എങ്കിലും ആണ്ടുതോറും അനുവദിക്കുന്ന തുകതന്നെ വായ്പ കൊടുക്കുന്നതിനു ഗവണ്മെന്റു തയ്യാറാകുന്നില്ല. മൂന്നരലക്ഷം രൂപാ കൃഷിവായ്പ കൊടുക്കുവാനായി കഴിഞ്ഞവർഷം അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും വളരെ തുച്ഛമായ ഒരു തുക മാത്രമേ കൊടുത്തിട്ടുള്ളൂ. കട്ടനാട്ടെ കൃഷികൾക്കായി ഒരു ലക്ഷം രൂപാ വായ്പ കൊടുക്കുന്നതിനു തുക അനുവദിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ കേവലം ൨൦,൦൦൦ രൂപമാത്രമാണ് കൊടുത്തത്. അടുത്ത കൊല്ലത്തേയ്ക്ക് ഈ ഇനത്തിൽ ഒരു തുകയും കൊള്ളിച്ചിട്ടുമില്ല. അതു ഏറ്റവും പരിതാപകരമായിരിക്കുന്നു എന്നു പറയാതെ തരമില്ല. ജനങ്ങളുടെ കൃഷിവ്യവസായ സൗകര്യങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടതു ഗവണ്മെന്റിന്റെ കടമയാണ്. എന്നാൽ അതിനു ചുമതലപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഉത്തരവാദിത്വം ഇല്ലാത്ത തരത്തിൽ വേണ്ടപ്പെട്ട കാര്യത്തിൽ

[Mr. Sayed M. Bava.]

ഇപ്രകാരം മതനം പൂണ്ടിരിക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണെന്നാണ് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നത്?

കുട്ടനാട്ടെ കർഷകർക്കും മറ്റും നെൽകൃഷി ചെയ്യുന്നവർക്കും അത്യന്തം ഉപയോഗത്തിലിരിക്കുന്ന ഒരു സാധനമാണ് മണ്ണെണ്ണ. കൊച്ചി തുറമുഖത്തുള്ള വിലയെക്കാൾ വളരെ കൂടുതൽ വിലകൊടുത്താണ് ഇപ്പോൾ മണ്ണെണ്ണ വാങ്ങിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ വില കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു കർഷകന് കിട്ടുന്ന ആദായം വളരെ കുറഞ്ഞു പോകുന്നു. ഗവണ്മെൻറ മുഖാന്തിരം വാങ്ങിയാൽ കുറഞ്ഞ വിലയ്ക്കു കിട്ടും. അതിനാൽ ഗവണ്മെൻറ ഈ കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേകം മനസ്സുവെക്കണം.

അതുപോലെ തന്നെ കൃഷി വായ്പ കൊടുക്കുമ്പോൾ കർഷകർ ജാമ്യം കൊടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. കർഷകനിൽ നിന്നും ഗവണ്മെൻറിനു സ്വീകരിക്കാവുന്ന ഏറ്റവും നല്ല ജാമ്യം അവൻ ലഭിക്കുന്ന വിളവു തന്നെയാണെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. അതുകൊണ്ടു ആ വിഷയത്തെപ്പറ്റിയും ഗവണ്മെൻറ ഗാഢമായി ചിന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു. വിളവു ഒന്നു മത്തെ ജാമ്യമായി കരുതി കുട്ടനാട്ടിലെ കൃഷിക്കാർക്ക് “ക്രാപ്പ്” ലോൺ കൊടുക്കണം. ൧൦൦ രൂപയുടെ സ്വത്തുള്ളവന് ൪൦ രൂപാപോലും ഇപ്പോൾ കൊടുക്കുന്നില്ല. ഈ നയം ശരിയല്ല. വസ്തുക്കളുടെ ൭൫ ശതമാനം വില നിശ്ചയിച്ച് അവർക്ക് ലോൺ കൊടുത്തു സഹായിക്കണം. അതുപോലെ തന്നെ കരത്തിൽ ൨൫ ശതമാനമെങ്കിലും ഇളവു ചെയ്തു കൊടുക്കുകയും തുലാംവരെ കരം ഒടുക്കുന്നതിനുള്ള അവധി നീട്ടിക്കൊടുക്കുകയും ഈ സഭയിലെ ജനപ്രതിനിധികളെല്ലാം ഇതിനെപ്പറ്റി കാര്യമായിട്ടാലോചിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നു പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. G. Narayana Aiyar : Sir, I also oppose the demand. The circumstances that have necessitated the remission of tax as well as postponement of payment of tax have been well said by the previous speakers. Therefore, I do not propose to dwell on those points once again. It is true that conditions in South Travancore are more pitiable and they deserve special consideration, but, the conditions in North Travancore also deserve consideration and the payment of tax may be postponed to Kanni or Tulam, next year. I would also bring to the notice of Government the attitude of the Land Revenue Department in dealing with the right of registry of lands so far as depressed classes are concerned. Their work is very very unsatisfactory. From the administration report we find, out of 1491 applications for registry of lands, the number disposed of was only 169, the number rejected 571 and the balance remaining is 751 applications. That is to say, one-tenth of the applications has

been disposed of, nearly one-third has been rejected and the balance is pending decision in a way. It has to be remembered that very serious attention has to be paid by Government with regard to the registry of lands to depressed classes. What are the grounds that stood in the way of Government in not disposing the registry of applications to depressed classes? In this connection I will refer to the special circumstances connected with my constituency, in regard to this matter and show that the department is not taking as much interest in this particular case as it ought to. In North Travancore, in my constituency, almost the whole coastal side is being inhabited by Arayans and Valans. They have petitioned to Government for registry of some lands, mainly coastal lands, in their favour for purposes of fishing. The Government have in a way, admitted this position. I think the Government have passed an order on 24th January 1922 in letter No. 92 wherein it is stated that such lands will be registered only in the names of Valans and Arayans. Later on when it was found that their petitions for registry were not considered, they petitioned again and got an order from the Revenue Commissioner, by letter No. 951, dated 28th August 1930, stating that they should renew their applications. Ever since they have been doing in that manner and it is rather deplorable to find that nothing has been done towards that problem. No action has been taken in regard to the registry of lands for their purpose. It seems they have also presented a memorial to the Dewan on 29-5-1111 and no definite orders have been passed. Year after year they have petitioned but they are being given some sort of hope that the lands will be registered. We see that the registry is not effected even to-day. But others have trespassed on those lands and are fast effecting improvements. They even assert their title for the occupation of lands. This is a serious matter that deserves anxious and immediate consideration at the hands of the Revenue Commissioner.

Mr. K. George : May I know, in what area are the lands referred to?

Mr. G. Narayana Aiyar : In Munambam pakuthy, Parur taluk. It can be seen that the Arayans and Valans are a set of homeless people merely depending on fishing, for their livelihood. They are a numerically large number inhabiting the coastal tracts of Parur. They are not even in a position to petition to Government about their deplorable condition. But somehow or other they did all those things. In spite of difficulties some of their leaders came over here and petitioned to the Dewan. All that has become futile. Their representation has become a waste paper. This needs looking into.

[Mr. G. Narayana Aiyar.]

Regarding the procedure that is being now followed in case of default for the realisation of tax I beg to submit one word. A notification of sale of properties is made in the Government Gazette. If the property were to be sold to-morrow, information to that effect will come only to-day or a day earlier. The revenue authorities think that this being a mere formality information in advance is not necessary about it. I ask, what is the object of giving notice to the party? Is it not essential that the party, whose lands are to be sold away, for arrears of tax should know of the sale at least one month earlier. The very object of the notice is to give intimation of sale with an opportunity to avoid it. I would also bring to the notice of the Land Revenue Commissioner that, in the case of charge holders or maintenance allottees or lien holders who may be staying away from the property, no notice is now given of the sale. There is no provision in our rules for notice to such people. In such cases, what is being done in Cochin may wisely be adopted here. Every year the party who has a charge or lien over a pattadar's property should deposit a fee of Re. 1 stating also the particulars of property over which he has a charge or claim or lien. Whenever a sale is to be effected of that plot by Government for arrears of tax the Proverthikar should give intimation about the sales, to the parties who have deposited such fees. This will be a wholesome procedure. This brings to Government a revenue of one rupee per year from every party, and, at the same time, the party is also benefited. He can take proper steps for avoiding the sale.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: Is there a rule like that?

Mr. G. Narayana Aiyar: I know this is the practice obtaining in Cochin. Whether there is a rule or not this is an advantageous method, both for the party and the Government. All the difficulties in regard to the sale of lands could be obviated by sending notices to the parties concerned.

Mr. M. Govindan: Who has to deposit this Re. 1?

Mr. G. Narayana Aiyar: The man who wants information about the property should do that.

Mr. M. Govindan: Is it at the time of hypothecation?

Mr. G. Narayana Aiyar: At the beginning of every year the party must deposit one rupee in the Taluk Office and file a statement over which he has a right for giving him previous intimation in case any of such properties are to be sold. This kind of information will be useful to the parties who live abroad. They will deposit the arrears and save the property.

Regarding markets what I wish to say is that private markets ought to be encouraged as much as possible since the public are more benefited by private markets.

The present system of not effecting sub-divisions of property at the spot as soon as the sales of parts of survey numbers are effected, has to be amended and the old system of compelling the Proverthikars to go to the spot and then make proper sub-divisions about the lands, should be restored and that is more advantageous also. With these words, I oppose the demand.

Mr. P. Padmanabhan Tampi (*Kalkulam cum Vilavankod*): Sir, I also oppose the demand. I find that about Rs. 35,40,000 has been provided in the next year's budget by way of receipt under land tax in the revised estimate for 1111. That would show that Government do not think of reducing even a pie in the matter of water cess from the Kodayar Project area. For the information of the House I will read the Press Communique of 28th May 1935. This is what is contained in it.

"The Chief Engineer has reported that the level of water in the Kodayar Reservoir was only 8-10' on 17th May 1935. As this depth of water is not sufficient to run all the channels simultaneously or even one channel fully, the Pachippara Dam was not opened and water was not let out for irrigation purposes from the 20th May as usual. It is further considered expedient not to open the Left Bank Channel of the Reservoir till the Dam reaches a level of at least 10 feet.

- (2) *Portions of ayacut lands have already been cultivated and the latest date up to which the young plants can stand without a fresh supply of water is reported to be the 18th Edavam or 1st June. If the Reservoir does not rise to 10 feet by this time, it would be necessary to fill the tanks which command these ayacuts fully or partially to save these crops. In the circumstances, Government have ordered,*
 - (1). *that the Left Bank Channel shall be kept closed till the Reservoir reaches the minimum level of 10 feet.*
 - (2) *that, if this level is not reached, the Left Bank Channel shall be opened after the 18th Edavam to fill up the tanks under which the whole of the ayacut lands has been cultivated in order to save the crops already sown;*
 - (3). *that, in the case of ayacut lands not completely cultivated the water to be supplied to the Tanks shall be restricted to the requirements of the lands already cultivated and shall not be made use of for the cultivation of the balance portion; and*
 - (4). *that the water let out from the reservoir shall not be made use of by the ayacut lands under direct irrigation already cultivated and it is not possible to assure a steady and continuous supply in the channels,*
 - (4). *Government feel confident that the ryots concerned will co-operate with them in the use of the available water to the best advantage possible."*

[Mr. P. Padmanabhan Tampi.]

In the light of the Press Communique, the cultivators allowed their lands to lie fallow. Now all coercive steps are taken for the realisation of water cess. A deputation already waited on the Dewan and called his attention to the Press Communique. Some members of the deputation also saw the Revenue Commissioner and explained to him the circumstance under which those areas happened to be not cultivated. I may also say that in reply to the adjournment motion moved by Mr. Arumukham Pillai the other day, it was stated that the matter is engaging the earnest consideration of Government. Till now nothing has been done in the matter. I understand there are circulars issued by Government to say that in case water cess is not collected, it should be collected at any cost. It is very difficult to appreciate the attitude of Government in this matter. It was on account of the pronouncement made by Government and as there was not sufficient water available for cultivation in the Kodayar Project area, the lands could not be brought under cultivation. That being so, to realise the whole water cess for the Kanni crop of 1111 is simply deplorable.

Now coming to the question of Proverthikars, they have turned out to be swindlers. I may call the attention of the Land Revenue Commissioner about the defalcation made by Tripparappu Proverthikar and it was clearly pointed out that he has swindled money. What action has been taken against him? In olden days when the tax was realised by way of paddy, if there was any defalcation they were prosecuted and very severely punished. Nowadays the only tendency in the Revenue Officers is to realise the amount from the Proverthikars. I shall also quote another instance, I refer to Kotanalloor Proverthikar. He was only suspended for a few months and he is still in service. I can quote a dozen instances which deals with the swindling of the Proverthikars. I have to point out that it is high time for the Land Revenue Commissioner and the officers concerned to check the Proverthikars and not only to check but to appoint only respectable persons as Proverthikars. They were appointed, in olden days, from respectable families. What do we find in British India even to-day. The Proverthikars are selected from very respectable men and the office is even now hereditary. Now, even qualifications do not count. Why are Graduates not appointed as Proverthikars?

Mr. K. Madhavan Pillai: Why should we have 400 Proverthikars? Why can't the number be curtailed?

Mr. P. Padmanabhan Tampi: Certainly it can be done; the villages are small and the number can be reduced.

Then again the income under land revenue is Rs. 36 lakhs and expenditure only 9 lakhs. We are not, as we find, spending

too much ; we spend only Rs. 9 lakhs. As far as possible, Graduates should be preferred. There are very many Graduates without any work and the question of unemployment is prevailing. Why not such respectable educated men be appointed when they are even prepared to go as constables. If the Land Revenue Commissioner will mind about that, why not the Graduates be appointed as Proverthikars, with sufficient security ? There will be sufficient persons coming for that.

A word about the delay with regard to the transfer of pattas. We find that the Revenue Department takes a large amount of time in the transfer of pattas. Subsequent to the purchase of the property there will be many changes and the *Pattadars'* names will be never changed. We find that in the *Oodukoore* system there is a lot of confusion. There will be 500 or 600 items of properties in one *Oodukoore* patta. The person in actual possession of the property will never get the demand notice. The property will be in the possession of the transferee and lands are sold without the knowledge of the actual owners. As we find in British India, when sale is executed simultaneously the transfer of the mutation should be made.

Then, as to the payment of taxes of the current year as Mr. K. P. Nilakanta Pillai said, if any member of the other side of the House would take a fancy of going to South Travancore and see the fields they will find flags are hoisted showing attachments of crops. If the tax is realised by sale of property there is some relief. When the property is advertised for sale, the tax-payer gets a month's time for payment of tax. Now, when he is prepared for the harvest, he will find that the flags are hoisted by the Revenue Officers and the whole profit is divided between them.

Mr. M. Govindan : May I know—

Chairman : He has resumed his seat.

Mr. N. K. Padmanabha Pillai (*Neyyattinkara cum-Nedumangad*). സർ, പൊതുജനങ്ങൾക്കു ഏറ്റവും ഉപദ്രവത്തെയും ആതുരപാലതന്നെ ഉപകാരത്തെയും ചെയ്യുവാൻ കഴിയുന്ന ഒരു ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റാണ് ലാൻഡ് റവന്യൂ. അതിലെ ഇപ്പോഴത്തെ മേധാവി പൊതുജനങ്ങളോടു വളരെ അനുകമ്പയുള്ള ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനുള്ളതിനു സംശയമില്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹവുമായുള്ള സഹനാഭിപ്രായമുള്ള കാര്യം ഇവിടെ വിസ്തരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കരം പിരിവുവിഷയത്തിൽ കീഴ്സിൽ ബന്ധികൾ കാണിക്കുന്ന അഴിമതികളെക്കുറിച്ചു അദ്ദേഹം തീരെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല.

304 THE TRAVANCORE SRI CHITRA STATE COUNCIL [11TH AUGUST 1936]

[Mr. N. K. Padmanabha Pillai.]

ക്കുന്നില്ലെന്നു പറയേണ്ടിവന്നതിൽ വളരെ മനസ്സാപമുണ്ട്. സാധുവായ കർഷകന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു നിത്യാപയോഗത്തിനാവശ്യങ്ങളായ സാമനങ്ങളെപ്പോലും കരത്തനായി ജപ്തിചെയ്തുകൊണ്ടുപോകുന്നു. കരം പിരിക്കുന്നവർ ഇത്തരം നടപടികളിൽ കാണിക്കുന്ന ഒരു ജാഗ്രതകണ്ടാൽ അങ്ങനെ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ ഭൂമിമുഴുവൻ താണുപോകുമോ എന്നു തോന്നിപ്പോകും. അപ്രകാരമുള്ള അതിക്രമങ്ങൾ ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതിനു വേണ്ട എർപ്പാടുകൾ ചെയ്യണമെന്നു ഞാൻ കമ്മീഷണർ അവകർകളെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. രണ്ടു മൂന്നു കൊല്ലങ്ങളായി നിലങ്ങളിൽ വിളവില്ലാതെ കർഷകർ കഷ്ടത അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ ഇക്കൊല്ലം ഏതാണ്ടു വിളവുകിട്ടുന്നതുള്ള നിലയിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. അതുപോലും എടുക്കേണ്ടതെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി മിക്കനിലങ്ങളിലും കൊടിയുന്നിയിട്ടുള്ളതായി കാണുവാൻ യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ല. നെയ്യാറ്റിൻകര എവിടെ പോയാലും ഇതു കാണാം. അങ്ങനെ ചെയ്യാതെ കന്നിമാസം അവസാനം വരെ കരത്തിന്റെ കാലാവധി നീട്ടിക്കൊടുത്താൽ ഈ വിളവെടുത്തു അവർക്കു കരം തീർക്കാൻ സാധിക്കും. കരത്തിനുള്ള കാലാവധി നീട്ടിക്കൊടുക്കുന്നതിൽ സാധാരണയായി വിരോധിയാണ് ഞാൻ; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഒടുവിൽ പലിശകൂടിച്ചു കൃഷിക്കാർ കൊടുക്കേണ്ടിവരും. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അങ്ങിനെ ചെയ്യാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതായിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് കുറെ കാലാവധി നീട്ടിക്കൊടുക്കണമെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞത്. നെയ്യാറ്റിൻകര, നെടുമങ്ങാട് ഈ താലൂക്കുകളിലെ പലസ്ഥലങ്ങളും മലമ്പനിബാധിതമാകയാൽ ഇക്കൊല്ലത്തിൽ അവിടങ്ങളിൽ പലസ്ഥലത്തും കൃഷിയിറക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. കൃഷിയിറക്കാത്ത സ്ഥലങ്ങളുടെ കരത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം റെമിഷൻറൂൾസ് ജനങ്ങൾക്കു പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു നിലത്തിൽ കൃഷിഇറക്കാത്ത കാരണത്താൽ ആദായം കിട്ടിയില്ലെങ്കിലും കരം ഇളവു ചെയ്തുകൊടുക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതായിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ കാലസ്ഥിതിക്കനുസരണമായ തൽസ്ഥലസജ്ജന്യങ്ങൾ ഇക്കൊല്ലം അനുവദിക്കുന്നതോടുകൂടി കൃഷിഇറക്കാത്ത നിലങ്ങളുടെയും കരം കുറവു ചെയ്യത്തക്ക വിധത്തിൽ റെമിഷൻറൂൾസിൽ വേണ്ട ഭേദഗതി വരുത്തണം. തീരെ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് കൃഷിയിറക്കാതിരുന്നത്. അങ്ങനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ കരം മുഴുവനും ഇളവു ചെയ്തും അല്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ കരത്തിൽ ന്യായമായ ഒരംശം കുറവു ചെയ്തും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

ങ്ങളുടെഭാഗത്തു മലമ്പനിമുന്തിലത്തേതിലും ഇരട്ടി ഭയങ്കരമായി പടർന്നുപിടിച്ചുവരുന്നു. അധികൃതന്മാർ ഇതു കണ്ടില്ലെന്നുള്ള നിലയിൽ കണ്ണമടച്ചിരിക്കുകയാണോ എന്നു എനിക്കു സംശയമുണ്ട്. റവന്യൂഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽനിന്നും മലമ്പനിയെപ്പറ്റി അന്വേഷണം നടത്തി ആഴ്ച തോറും റിപ്പോർട്ടുകളെക്കുറിച്ചു വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നാണ് എന്റെ അറിവ്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ആ മാതിരിയുള്ള യാതൊരേർപ്പാടും നടക്കുന്നില്ല.

മലമ്പനി പടർന്നു പിടിച്ചുവരുന്നത് ഇനിയും അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിൽ രാമസിയാതെ അറിയുമെന്നുള്ളതിനു യാതൊരു സംശയവുമില്ല. ഏകദേശം തിരുവനന്തപുരം ടൗണിനടുത്തുവരെ അതു എത്തിട്ടുണ്ട്. ടൗണിൽ കടക്കുമ്പോൾ അധികൃതന്മാർക്കതറിയാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അപ്പോൾ അചർക്കുത്തുറക്കും; അങ്ങിനെ രേവസ്ഥാവരുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ഇതിലേക്കു വല്ല ഏർപ്പാടും ചെയ്യേണ്ടതത്യാവശ്യമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു.

ഡിമാൻഡ് നോട്ടീസ് അയക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച ഈ സഭയിൽത്തന്നെ പലതും പ്രസ്താവിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഇന്നു ഡിമാൻഡ് നോട്ടീസ് കൊടുക്കുന്നതു പട്ടയക്കാരനാണ്. സാധാരണ വസ്തു അനുഭവക്കാരൻ ഒരാളും പട്ടയക്കാരൻ മറെറൊരാളുമായിരിക്കും. വസ്തു കൈവശമില്ലാത്ത പട്ടയക്കാരനു നോട്ടീസ് കൊടുത്താൽ അതു വസ്തു അനുഭവക്കാരൻ അറിയുകയില്ല. അയാൾ അറിയുന്നതു ലേലത്തിൽ വില്പിക്കാൻ വരുന്ന അവസരത്തിലാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ വ്യവസ്ഥയും ഭേദപ്പെടുത്തി വസ്തു അനുഭവക്കാർക്ക് ഡിമാൻഡ് നോട്ടീസയക്കാൻ ഏർപ്പാടുചെയ്യണം.

ഒരു സംവത്സരകാലംകൊണ്ടു മലമ്പനിബാധിതമായ കുന്നത്തുകാൽ, പെരുങ്കടവിള, റെറശേഖരമംഗലം, വീരണകാവു മുതലായ പട്ടണങ്ങളിലുള്ള മിക്കവസ്തുക്കളും കരക്കടിശിഖവകക്കായി ലേലം ചെയ്യാനുള്ള പരസ്യങ്ങൾ ധാരാളമായി ഇറക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നുണ്ട്. അവിടെയുള്ള മിക്ക കൃഷിക്കാരും പണിപിടിച്ചു കിട്ടിപ്പോയി. അനേകംപേർ മരിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ വസ്തു ലേലത്തിനു വെച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പോലും അവർക്കറിവില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ളവരെ സഹായിക്കേണ്ടതു ഗവണ്മെന്റിന്റെ കടമയാണ്. അതുകൊണ്ടു ഈ വിഷയത്തിലും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ദയ്യം ഓട്ടി ഉണ്ടാകണമെന്നുപേക്ഷിക്കുന്നു.

കരം കുറവുചെയ്യുകൊടുത്താൽ കിട്ടുന്നവർക്കു അതു തുച്ഛവും ഗവണ്മെന്റിനു വലിയ നഷ്ടവുമാണ് എന്നു ഗവണ്മെന്റുഭാഗത്തു നിന്നും ഇതിനുമുമ്പു പറയുകയുണ്ടായി. ഫീസ് കുറയ്ക്കുന്ന സംഗതിയെപ്പറ്റി

[Mr. N. K. Padmanabha Pillai.]

റഞ്ഞപ്പോൾ ഫീസ് കുറവിനത്തിൽ ഗവണ്മെന്റിനു ഒരു ലക്ഷത്തിൽ ചിലപാനം രൂപാ നഷ്ടം സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു വിദ്യാഭ്യാസ ഡയറക്ടർ പറഞ്ഞു. ഈ രൂപാ എവിടെ നിന്നാണുണ്ടായത്? ജനങ്ങളിൽനിന്നും പിരിച്ചെടുത്തതല്ലേ? മുതലെടുപ്പിലെ ഒരംശം ജനങ്ങൾക്കു തിരിച്ചു കൊടുക്കുന്നത് ഒരു കാരണവശാലും ഭോഷമല്ല, ജനങ്ങൾക്കു കൊടുത്തതു കൊണ്ടാണ് ഈ കുറവുവന്നത്. അതു ഗവണ്മെന്റിനു നഷ്ടമാണെന്നു പറയുന്നത് തന്നെ കഷ്ടമാണ്. അതുപോലെ കരമിളവിലും ഗവണ്മെന്റിനു നഷ്ടം വരുമെന്നുള്ളതു കൊണ്ടു അതു ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്നു പറയുന്നത് ഒരിക്കലും ശരിയല്ല.

വസ്തുക്കൾ ഒറ്റിയായും വിലയായും മറ്റൊരാളിന്റെ കൈവശമായിരിക്കും ഇരിക്കുന്നത്. കൈവശക്കാരനു നോട്ടീസു കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ അറിയുകയില്ല; ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിക്കു പ്രവൃത്തികാരുടെ കൃത്രിമം കൊണ്ടു ഒരാളുടെ വസ്തു ചുരുങ്ങിയവിലക്കു വില്പിക്കുന്നതിനു സാധിക്കും. വസ്തു കൈവശക്കാരനു നോട്ടീസുകൊടുത്താൽ അയാളുതരിയാതിരിക്കുവാൻ ഇടയില്ല.

Mr. M. P. Madhavan Pillai: സർ, രാജ്യത്തിന്റെയും ജനങ്ങളുടെയും സ്ഥിതിഗതികളാരാഞ്ഞറിയാതെ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ട്രഷറിയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനും രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമസുഖാദികൾക്കു വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നതിനുമായി ചുമതലപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു വകുപ്പാണ് ലാൻഡ് റവന്യൂ. ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെ ഇപ്പോഴത്തെ നയം ഇതിനു നേരെ വിപരീതമായ ഫലത്തെയാണു ജനങ്ങളെ അനുഭവപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നു പറയാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഗവണ്മെന്റിനു കിട്ടാനുള്ള ആദായം ഏതുവിധേനയും ഈടാക്കുക എന്നുള്ളതുമാത്രമാണ് ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ ചുമതല എന്നാണു അധികൃതന്മാർ ധരിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നത്.

Mr. K. Madhavan Pillai : ഒരു ലക്ഷത്തിമുപ്പതിനായിരം രൂപായോളം ഈടാകാനുള്ളതിനെ സിവിൽ കോടതിയിൽനിന്നും തടഞ്ഞു വെച്ചിരിക്കുന്നത് നടപടിയിൽ അവർ ചെയ്തു പിശകുകൊണ്ടല്ലേ?

Mr. M. P. Madhavan Pillai : പിശകുകൊണ്ടായിരിക്കണം.

ഇന്നു രാജ്യത്തു പൊതുവേ കൃഷി വിഴിച്ചുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതെന്ന് എല്ലാ മെമ്പർമാരും പ്രസ്താവിച്ചുകഴിഞ്ഞു. കൃഷിപ്പിഴയുള്ള

സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നോ അല്ലെങ്കിൽ കൃഷി ഇറക്കാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നോ കരം ഒരിക്കലും ഇടാക്കാൻ പാടില്ലെന്നുള്ളത് നിർബന്ധമാക്കിവയ്ക്കേണ്ടതാണ്. പണപ്പെലവുചെയ്ത ഭൂമിയിൽ കൃഷിചെയ്ത വേലിലെ കരിവുമിതിത്തമൊ, വർഷത്തിലെ അഴികിചേരുന്നിതിത്തമൊ യാതൊരാദായവും കിട്ടാതിരിക്കുമ്പോൾ കരംകൂടി കൊടുക്കണമെന്നു പറയുന്നതു വളരെ കഷ്ടമായ ഒരു സംഗതിയാകുന്നു. ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഇന്നു ദാരിദ്ര്യം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതിനു യാതൊരു സംശയവുമില്ല. അല്പസ്വപലം കരം ഇടുമുകൊടുത്തതുകൊണ്ടോ സ്കൂൾചീസ് ഇടുമുകൊടുത്തതുകൊണ്ടോ ജനങ്ങളുടെ ദാരിദ്ര്യത്തിനു ഒരു പരിഹാരം വന്നേക്കുമെന്നുള്ള അഭിപ്രായം എനിക്കില്ല. എന്നാൽ ഇതുകൊണ്ട് ഒരു ചെറിയ ആശ്വാസമുണ്ടാകുമായിരിക്കാം. ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ദാരിദ്ര്യത്തിനു ഒരു പരിഹാരമുണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി നാം ആലോചിക്കേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ മുഖ്യആഹാരനായനമായ നെല്ല് ഇവിടെ ആവശ്യമുള്ളതിൽ മുന്നിൽ രണ്ടാമതാകുമ്പോൾ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വിളയുന്നുള്ളൂ. ഇവിടുത്തേയ്ക്കാവശ്യമുള്ള നെല്ല് മുഴുവനും ഇവിടെത്തന്നെ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു സൗകര്യമായവിധത്തിൽ നെൽകൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഗവണ്മെൻറു കാര്യമായി ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. ഭൂമി പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഉണ്ടാകാൻല്ലാതെ സാധാരണക്കാർക്കു യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ലെന്നു ഗവണ്മെൻറുതന്നെ മറുപടി പറഞ്ഞതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ സാധുക്കൾക്കു ഒന്നോ രണ്ടോ അല്ലെങ്കിൽ അരയോ ഏക്കർവീതം കൃഷിചെയ്യുന്നതിനായ പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനു സൗകര്യമായതും മലേറിയ തുടങ്ങിയുള്ള രോഗങ്ങളുണ്ടാകാത്തതുമായ സ്ഥലങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂറിൽ ധാരാളമുണ്ട്. അങ്ങിനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിൽ ഗവണ്മെൻറു ഒട്ടുംതന്നെ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ സാധുജനങ്ങളെ പ്രവേശിപ്പിക്കരുതെന്നു ഗവണ്മെൻറുദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു തോന്നത്തക്ക നിലയിലാണ്. ടാങ്കിയ സിസ്റ്റം മുതലായ കൃഷി ഏർപ്പെടുത്തി ആവക സ്ഥലങ്ങളെ സംരക്ഷിച്ചു പോരുന്നതു്. ജനങ്ങൾക്കു കൃഷിക്കു സ്ഥലം പതിച്ചുകൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു തൊഴിലില്ലായ്മയ്ക്കു പരിഹാരമായി തീരുകയും അതോടുകൂടിത്തന്നെ ദാരിദ്ര്യത്തിനു് ഒരു ശമനമുണ്ടാവുകയും ചെയ്യും.

[Mr. M. P. Madhavan Pillai.]

ഇന്നലെ എന്റെ ഒരു മാന്യസ്റ്റേമിതൻ ആഹാരത്തിനു യാതൊരു വകയില്ലാത്തതും, വസ്ത്രധാരണത്തിനു നിവൃത്തിയില്ലാത്തതും കഴിച്ചു കൂട്ടുന്ന സാധുക്കളായ കൃഷിക്കാരെ സഹായിക്കുന്നതിനായി അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള കർഷകാശ്വാസത്തിൽ പാസാക്കി നിയമമാക്കാത്തത് വലിയ അനീതിയായിപ്പോയി എന്ന് പറയുകയുണ്ടായി. ആഹാരത്തിനും വസ്ത്രധാരണത്തിനും വകയില്ലാതിരിക്കുന്ന സാധുക്കർഷകർ ഈ ബില്ലുകൊണ്ട് എന്തു പ്രയോജനമാണുണ്ടാകുവാൻ പോകുന്നതെന്ന് ഞാൻ ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു ഒരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്നാണ് എന്റെ പുണ്ണവിശ്വാസം. ഒരുപക്ഷേ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും മുതലിലോ പലിശയിലോ ഒരുഭാഗം കുറച്ചുകൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കുമായിരിക്കാം. അങ്ങനെ കുറവുചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽതന്നെയും ആ തുകപോലും കൊടുക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ഒരു നിലയാണ് സാധുക്കർഷകർക്കുള്ളത്. അവരുടെ ജീവനസന്ധാരണത്തിനാവശ്യമായ കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ പതിച്ചുകൊടുത്തു ആദായമുണ്ടാക്കുന്നതിനു സൗകര്യമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുക എന്നുള്ള ഏകമാർഗ്ഗമല്ലാതെ അവരുടെ സാമ്പത്തികാധിപത്യത്തിനു വേറെ മാർഗ്ഗമില്ലെന്നു ഞാൻ സഭയ്ക്കും പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അതിലേക്കുതെല്ലാമാണു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതെന്ന് ഗവണ്മെന്റു ഗാഢമായി ചിന്തിക്കണം.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai : കൃഷിക്കാരുടെ കടത്തിനു ൧൦ ശതമാനം ആരു ശതമാനം പലിശയാക്കിയാൽ മുതലും പലിശയും അവരെക്കൊണ്ടു കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ?

Mr. M. P. Madhavan Pillai : ഒരിക്കലും സാധിക്കുകയില്ല.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai : പിന്നെ എന്തു ചെയ്താൽ അവർക്കു കടം കൊടുത്തുതീർക്കുവാൻ സാധിക്കും?

Mr. M. P. Madhavan Pillai : കടക്കാരുടെ സ്ഥിതിഗതി കളുസരിച്ചു കടം കൊടുത്തുതീർത്താൽ സൗകര്യം നൽകുന്നതിനുതക്ക ചട്ടം ഉണ്ടാക്കണം.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai : മുതലിലും കുറവു വരുത്തണോ?

Mr. M. P. Madhavan Pillai : അങ്ങിനെയുള്ള ആളുകൾക്കു മുതലും കുറച്ചുകൊടുക്കണം.

Mr. K. N. Kesavan Namputiripad : Sir, in support of the motion I also wish to speak a few words. The condition which induced the Government to grant remission and other concessions in previous years still remains and it is quite legitimate on the part of the members and people outside to agitate for the same concession this year also. I am not concerned whether the reduction is fifty per cent. or something else. Any amount reduced is welcome to the agriculturists, the tenants and the jennmis.

Sir, in this connection I will be failing in my duty as representing the jennmis, if I do not bring to the notice of Government the great hardships caused to the jennmis on account of the unsettled or incomplete condition of the Jennikaram Settlement. Though the Financial Secretary in his budget speech hopes to finish the Jennikaram Settlement by the end of this year, I have my own doubts. Although it is about four years since the work has been begun it is not yet finished and in spite of the vigorous activity and vigilant supervision of the Jennikaram Settlement Officer matters have not progressed much. When the Bill was rushed through the Council very many false hopes were given to the jennmis as to the speedy recovery and assumption by Government. The only redeeming feature from the standpoint of the jenni was the assumption by Government. Though three long years have passed, the jennmis have not yet begun to reap the fruits. On account of the long delay, the jennmis have begun to doubt even the sincerity of the Government in this matter. I hope the Government would not cause any more delay in the matter but finish it as early as possible.

Sir, before I conclude I wish to draw the attention of Government to another factor also. The price of paddy on Jennikaram has not yet been settled for the year 1111. This has caused much hardship both to the tenants and to the jennmis. Even though the Government have the authority to fix the last year's price for this year also, they have not yet done so and on account of that both the jennmis and the tenants are under very great difficulty with regard to this. I hope the Government will consider this aspect also. With these words I support the motion.

Mr. K. George : Sir, I have not sufficient time before me to cover all the points raised in the course of the discussion.

Chairman : You have got time till 3-58 p. m.

Mr. K. George : So many points in regard to this discussion have to be answered and it will take a much longer time than the time allowed to the official member to answer all the questions.

Chairman : You have got 18 minutes. If you want you may utilise the eighteen minutes.

310 THE TRAVANCORE SRI CHITRA STATE COUNCIL. [11TH AUGUST 1936.]

Mr. K. George : Sir, out of these several topics that have been discussed in this House to-day, two stand out prominent. The first is a general demand that the coercive processes now adopted for the recovery of tax be postponed until the close of Kanni 1112. The second is that a remission of land revenue should be given for the next year.

I shall deal first of all with these two questions, and with the rest afterwards if I have time. As regards coercive steps, the House will, of course, realise that we have now only three or four days more for the close of this year. Now the processes for the recovery of tax must have been almost completed by this time and as for the postponement, I believe, Sir, that if the processes are already complete the coming two months will be a period of some relaxation and so I say there is no real necessity to offer any postponement of coercive steps.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : If that be so, may I know whether Government will be losing anything by granting the request that it may be postponed till Kanni 1112 ?

Mr. K. George : On the question of coercive process, I may place before the House my experience also. This concession has been given in the past on more than one occasion towards the end of the year and the result has been, Sir, that there has been a heavy accumulation of the arrears due to the Government. The arrears due to the Government at the close of 1106 was only about two lakhs and a few thousands of rupees.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : Does the Land Revenue Commissioner remember the fact that for the past three years no crops were raised by the cultivators in Travancore ?

Mr. K. George : The amount of arrears at the close of 1110, came up to over Rs. 9 lakhs and the department has not been able to effect recovery of more than 50 per cent. of these arrears up to the end of Medam. So long as these arrears continue the effect on the ryot is not also satisfactory. He has to pay and if there is postponement this year, the effect is he has to pay two years' tax next year and unless this House is prepared to ask for regular postponement of collection of tax from year to year, I should say it will be doing a disservice to the ryot if the postponement of one year's tax is allowed.

Mr. N. K. Padmanabhan Pillai : വിളമ്പടക്കുന്നതുവരെ യും കർശനനടപടികൾ നിറുത്തിവയ്ക്കരുതോ?

Mr. K. George : All the attachments must be over by this time.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : If it is over by this time, may I know what is the difficulty with regard to postponement ?

Mr. K. George : What is the need ?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : You say it is over ; but we say it is not ?

Mr. K. George : Sir, the large number of notices of sale appearing in the Gazette creates a wrong impression as regards the sales of lands for arrears of taxes. I have got some figures to show that, as a matter of fact, there have been no alarming sales actually. In 1106, the percentage of attachments, to the number of demand notices issued, was only 2·86 ; and that rose to 4·5 per cent. in 1111. The percentage of sales, to the number of attachments,—that is the next step—was 17·9 in 1106 ; and it went up to 26·9 in 1110. The House must realise, Sir, that, although a number of properties are attached, actually only a small percentage of them is sold. And then, out of such small percentage actually sold, a substantial portion drops away without the sales being confirmed. Therefore, Sir, the House need not be alarmed by the large number of pages of the Gazette which are devoted to the notification of these sales.

In regard to the area actually sold, the position is not so very serious. In 1108, the area of wet lands sold was 244 acres, and dry lands 1,745 acres. In 1109, 585 acres of wet lands and 2,215 acres of dry lands were sold. In 1110, only 414 acres of wet lands and 1,039 acres of dry lands have been sold. Sir, this is certainly not much considering the vast extent of wet and dry lands that we have in this country.

Mr. P. Padmanabhan Tampi : Has the member prepared the figures with regard to properties sold by his department for arrears of revenue, before the depression came in ?

Mr. K. George : I have got figures only from 1108 onwards. What I mean to say is that there is no real justification for the impression that one gets on seeing the number of sales notified in the Gazette.

Sir, the stoppage of coercive steps, while it benefits nobody, is sure to make the collection of tax next year very difficult ; and, so far as the ryot is concerned, the step will only make his burden very heavy next year.

Mr. K. Madhavan Pillai : May I ask whether, in any part of Travancore, it would be possible to buy an acre of paddy land for Rs. 40 ?

Mr. K. George : It may not be possible in private negotiation ; but, in court and revenue sales, it is quite common.

Mr. K. Madhavan Pillai : May I point out to the member that according to the figures of the Registration Department, the average price of an acre of wet land is more than Rs. 600, in Travancore ?

Mr. K. George : As I said, Sir, that may be so in sales by private negotiation.

Mr. K. Madhavan Pillai : May I ask the member why, in respect of Rs. 3 lakhs and odd due by way of land tax, the civil courts interfered and stayed the coercive processes ?

Mr. K. George : That may be due to many reasons which it is not possible for me to explain now without reference to the records.

Mr. K. Madhavan Pillai : Unless there was some legal irregularity in the procedure adopted by the Land Revenue Department, would the courts have interfered ?

Mr. K. George : So far as I am aware, the courts do not generally interfere with revenue sales. Ordinarily they interfere only in regard to registry of lands by the Government. Government may register a property in favour of somebody, treating it as poramboke or puduval ; some party interested in the land may sue the Government on the ground that it is not Government land and that the Government have no right to register it away. It is in such matters that the courts generally interfere.

Mr. K. Madhavan Pillai : The report of the department says that a balance of Rs. 3,18,455, out of the current revenues, could not be collected owing to court injunctions, stay orders, etc., How does the member explain that statement in the report ?

Mr. K. George : I cannot explain that now. Current revenue includes various kinds of revenue.

I shall pass on to the next point which was generally urged by the members of this House, namely, with regard to the remission of land tax for the next year. It is true, Sir, that there is no provision for remission in the budget for 1112. Sir, remission can be claimed on two grounds. (i) special reasons such as drought, pests or some such special circumstance resulting in bad harvest, and (ii) fall in prices due to general depression. It is not necessary to anticipate any special circumstances for the next year. I shall therefore deal with the other aspect, namely, the fall in prices due to depression, and the consequent need for remission of tax.

I must first point out to the House one fact, namely, that land tax is a tax on land fixed with reference to the produce of the land ; and the State takes a share of such produce. That is the principle underlying the imposition of land tax and it has been laid down in

the Settlement Proclamation. That Proclamation says that the gross produce of a land is first determined, and then the price of the seed and the cultivation expenses are eliminated; and, out of the balance, the cultivator is given one-third. The balance left is divided between the cultivator and the State in the proportion of six-tenth and four-tenth.

Sir, the next question to be considered is whether the State is taking an undue share. Sir, the lands were settled at the last settlement at which certain definite rules were laid down. The lands in the State were classified into 15 *tarams* before the rates of assessment were fixed. After the assessment was fixed, it was converted into money. The rates adopted for such commutation or conversion, were as follows. In the old Trivandrum and old Padmanabhapuram Divisions—that also now forms part of the Trivandrum Division—half of the tax due to Government was commuted at the rate of 6 chuckrams per *para*, and the other half which was payable in paddy, at 11 chuckrams, so that the average rate was $8\frac{1}{2}$ chuckrams per *para*. In the northern taluks, one-fourth of the tax was realisable in paddy, and three-fourths in money. The money portion was calculated at 6 chuckrams per *para*, and the paddy portion at 11 chuckrams per *para*, so that the average was about $7\frac{3}{4}$ chuckrams. Sir, that being the commutation rate, is it fair to say that the price of paddy has fallen lower than it was at the time of the settlement? The House must remember, Sir, that, as I said, tax is fixed on the land with reference to its productivity, and the Government takes only a share of the produce from the land.

Mr. S. Piraviperumal Pillai: Is the ability of the tax-payer, to pay the tax, the same as it was at the time of the settlement?

Mr. K. George: The ability of the *land* to bear the tax is not less.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: The figures that were supplied to us this morning, with reference to Nanjinad, showed clearly that there was no margin left for the cultivator. What has the member to say with regard to that?

Mr. K. George: That may be peculiar for a year. It cannot be said that that is ordinarily the case.

In the case of Nanjinad, Sir, it is true that the average rate of tax is higher than in other places. The average works out to about Rs. 12 per acre in the case of wet lands. And that is due to some special circumstances. In the first place, these lands were bearing a higher rate of tax even before the settlement. In fact what I find from the Settlement Report is that, at the settlement,

[Mr. K. George.]

the tax in Nanjinad was really reduced by 4 per cent., and the tax in Eraniel by 2 per cent. Still, it has to be recognised that the average tax in Nanjinad is much higher than the average rate prevailing in other places. Firstly, that is because the lands in Nanjinad fall under the higher *tarams*; and there are more of such superior lands in Nanjinad than elsewhere. The second reason is that, in Nanjinad more than anywhere else, the lands are double-crop lands.

Mr. P. Padmanabhan Tampi : Was not the higher tax in Nanjinad due to the *munkaram*, the settlement authorities following the old arrangement?

Mr. K. George : Anyhow, Sir, the report says that the tax was reduced in Nanjinad by 4 per cent.

In reviewing the Final Settlement Report, the Government, have made a statement to this effect; and I believe it was accepted by the people in those days:—

“A scrutiny of the average assessment and the net demand shows that, in the case of both wet and garden lands, lower assessment rates have been applied to a much larger extent than the higher one, and, that the incidence of assessment, modified by the peculiar tenures of the country, is undoubtedly moderate”.

Mr. N. Ramakrishna Pillai (*Vaikam cum Shertallai*): Does land tax partake the nature of rent or of tax proper?

Mr. K. George : That is a theoretical question which I have no time to discuss at present. Whatever be the theoretical proposition, my point is that the State takes only a share of the produce of the land.

K. P. Nilakanta Pillai : May I ask whether it is justifiable on the part of any Government to collect tax when there is absolutely no margin of profit left for the cultivator? We were told this morning that, for Rs. 64 worth of paddy yielded by an acre of land, the cultivator has to bear an expenditure of Rs. 101 in the shape of cultivation expenses and land tax. Does it not show clearly that there is absolutely nothing left for the cultivator?

Mr. K. George : Sir, that is a matter to be considered at the next settlement.

Chairman : You have one minute more.

Mr. K. Madhavan Pillai : Are the cost of cultivation and the cost of manure the same now as they were in the past?

Mr. K. George : It may be true that the cost of cultivation has gone up. But, as I said, that is a matter for the next settlement to consider. I know, Sir, that the Economic Depression Enquiry Committee have estimated the cost of cultivation at a certain figure. I do not know what their basis was; probably,

they made enquiries. But, Sir, in this matter mere enquiry will not suffice. It requires actual and detailed investigation, which can be done only at the next settlement. (*President's bell*)

Chairman : I put Demand V—Land Revenue for Rs. 9,40,944 to the vote of the House.

The motion was carried.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : I demand a poll.

A poll was taken with the following results :

AYES—17.

1 Rao Bahadur Dr. N. Kunjan Pillai	9 Mr. C. V. Chandrasekharan
2 Mr. K. N. Kesava Pillai	10 „ R. Dhanukoti Pillai
3 Rao Bahadur A. Rangasvami Aiyar	11 „ E. P. Varghese
4 Mr. K. George	12 „ Komilezhathu Sankaran
5 „ G. B. E. Truscott	13 „ M. Govindan
6 „ Kayalam Paramesvaran Pillai	14 „ C. M. Joseph
7 „ C. O. Madhavan	15 „ K. N. Kesavan Nampun-tiripad
8 „ R. Pitchu Aiyangar	16 „ Eric Hall
	17 „ Sayed M. Bava

NOES—13.

1 Mr. A. N. Visvanatha Pillai	8 Mr. S. Piraviperumal Pillai
2 „ N. Ramakrishna Pillai	9 „ P. Padmanabhan Tampi
3 „ K. Madhavan Pillai	10 „ N. K. Padmanabha Pillai
4 „ J. John Kattakayam	11 „ K. Padmanabha Panickar
5 „ V. S. Arumukham Pillai	12 „ K. P. Nilakanta Pillai
6 „ G. Narayana Aiyar	13 „ M. N. Narayana Menon
7 „ M. P. Madhavan Pillai	

NEUTRALS—2.

1. Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi	2 Mr. K. Sankaralingam Pillai
---------------------------------------	-------------------------------

The motion was declared carried, 17 voting for the motion, 13 against and two remaining neutral.

The grant was made.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : If the Chairman were in his seat as member, we would have had the benefit of his vote also.

Chairman : The Chair will exercise the casting vote when the necessity arises for it. But now the necessity has not arisen.

DEMAND VI—TAXES ON INCOME.

Mr. K. George : Sir, I move for a grant not exceeding Rs. 22,652 under Demand VI—Taxes on Income.